

135

ΑΠΟΛΟΓΙΑ

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΜΑΡΩΝΕΙΑΣ

ΓΑΒΡΙΗΛ

«Πάννυ με λοιπὸν, ὅτι ἀπελελοίπασι λοιπὸν
«οἱ τῶν Πατέρων κανόνες, καὶ πᾶσα ἁ-
κριβεία τῶν Ἐκκλησιῶν ἀνελήλαται.
«Καὶ φοβουμένη κατὰ μικρὸν τῆς ἀδια-
φορίας οὐκ προέουσης εἰς παντελεῖ συγ-
«χυσὶν ἔλθῃ τὰ τῆς Ἐκκλησίας πράγματα».
— Βασιλεῖου κανον. Ἐ' ἐπιστολῇ—

ΦΥΛΛΑΔΙΟΝ Γ'.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΤΥΠΟΙΣ «ΑΛΗΘΕΙΑΣ»

1894.

AKAΔHMIA

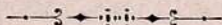
ΒΑΣΙΛΕΥΣ

GAB

ΑΠΟΛΟΓΙΑ

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΜΑΡΩΝΕΙΑΣ

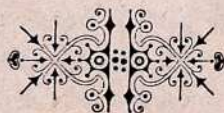
ΓΑΒΡΙΗΛ

«Πάνυ μὲν ἄνωγε, ὅτι ἀπελελοιπίαι λοιπὸν
«οἱ τῶν Πατέρων κανόνες, καὶ πᾶσα ἀ-
«κρίβεια τῶν Ἐκκλησιῶν ἀνελήλαται.
«Καὶ προσβυβαμένη κατὰ μικρὸν τῆς ἀδελ-
«φότητος ἡδὴ προέουσης εἰς παντὸς ἡρώ-
«χουσι εἶδεν τὰ τῆς Ἐκκλησίας πράγματα».
— Βασιλεῖο κανον. Ε' ἐπιστολῇ—

ΦΥΛΛΑΔΙΟΝ Γ'.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΥΠΟΙΣ «ΑΛΗΘΕΙΑΣ»,
1894.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΑΠΟΛΟΓΙΑ

Παραγιώτατε Δέσποτα, Ἀγία καὶ Ἱερὰ Σύνοδος

Καὶ λοιπόν ; Οὔτε ἡ ἐμὴ διαμαρτυρία, ἡ ζωηράν τὴν φωνήν ὑψώσασα τοῦ ἀδικουμένου ἀνά τὴν σύμπασαν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν ;

Οὔτε ἡ καταστρατήγησις καὶ ἡ ἀντικρυς τελεία ὑπόμειυσις ἐν τούτοις, καταφρόνησις ἐν ἐκείνοις, τῶν ἱερῶν τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας κρηπιδῶν, τῶν ἱερῶν, λέγω, κανόνων, καὶ ἀπαραγράπτων νόμων ;

Οὔτε τὸ ὑπὸ τῶν πανσέπτων σκαπανέων τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου ὑπαγορευόμενον οὐαὶ καὶ ἀνάθεμα κατὰ τῶν περιυβριζόντων καὶ ἀνατρεπόντων τοὺς ἱεροὺς αὐτῶν κανόνας ;

Οὔτε τὰ ἐκ τῆς ἀνατροπῆς καὶ τῆς πρὸς αὐτοὺς ὕβρεως γεννώμενα καὶ προκύπτοντα αὐτομάτως διὰ τὴν σύμπασαν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ μίσση τε καὶ ἔριδες καὶ σχίσματα καὶ ἀνατροπαὶ ἀπαραγράπτων δικαίων, καὶ εἴ τι διαβολικὸν εἴποι τις ἄν ;

Οὔτε ἡ ἐντεῦθεν τρομερὰ ὄντως διὰ τε τὸ νῦν, διὰ τε τὸ μέλλον τῆς διακυβερνήσεως τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἡμῶν πραγμάτων ἀπορρέουσα εὐθύνη ;

Οὔτε τέλος πάντων ἡ διαμπερῶς διαπερῶσα τὴν ἐκαστου εὐσεβεὺς χριστιανοῦ καρδίαν ἀμφιβολία περὶ τοῦ κύρους τῶν ὁσίων καὶ ἱερῶν τῶν ὑφ' ὑμῶν τῆς ἀνωτάτης Ταξιαρχίας τελουμένων, διότι κατὰ πᾶσαν διεύθυνσιν τοῦ παναγίου καλεστώτος τῆς Ἐκκλησίας, τοῦ καθαγια-

σθέντος διὰ τοῦ αἵματος τοῦ Κυρίου ἡμῶν, τῶν Θεοτέ-
πτων Ἀποστόλων καὶ παντὸς τοῦ διαλαμποῦς στερεώμα-
τος ὁμολογητῶν τε καὶ ιερομαρτύρων ἐπῆλθεν ἡ ἀνεμο-
ζάλη καὶ σύγχυσις ;

Ταῦτα πάντα λοιπὸν οὐκ ἴσχυσαν ἀποτρέψαι ὑμεῖς τῆς
περαιτέρω ἀνομίας καὶ ἀντικανονικότητος, ἀλλ' ὑπὸ πεί-
σματος σατανικοῦ, κατὰ πρὸς βιαίας καὶ μακρομένης
τῆς ἀσεβείας πνοῆς ἐλαυνόμενοι, ἀντιχριστιανικῶς ὅλως,
καὶ ἀπανθρώπως ὅλως πρὸς τὰς τοιαύτας καὶ τοσαύτας
κατὰ τῆς ἐμῆς ιερότητος ἐπὶ διετίαν ἤδη ὑμετέρας ἐπιθέ-
σεις, ἐπιθέσεις κατὰ πᾶσαν τοῦ βίου διεύθυνσιν, ἐτετρέ-
ψατε ἤδη ἡ ὀριστικώτερον εἰπεῖν, ἐπεβάλετε καὶ τὴν κά-
θοδον τοῦ τῆς Ὑμετέρας ἀσεβείας καὶ ἀνομίας ἐξαμβλώ-
ματος καὶ ἀποθράσματος, τοῦ βαρέος, λεγώ, Λυκού εἰς
τὴν ἐμὴν ἱεράν καὶ ἁγίαν ἐδραν, ὄντος ἐμοῦ ἔτι ἐν τῇ ἐ-
παρχίᾳ, καὶ πρὸ τοῦ δοθῆναι τὸ νόμιμον καὶ κανονικὸν
τέλος τῆς ὑποθέσεως, ἥτις τὴν Ἐπαρχίαν μᾶλλον ἢ ἐμὲ
ἀφορᾷ, ἕτερον δ' οὕτω γέννημα, ὡς ἐχίδνης γέννημα καὶ
γεννᾶται, καὶ ἔστι, καὶ ὑφίσταται παρ' Ὑμῶν καὶ δι' Ὑ-
μῶν τῶν τὴν ἀνωτάτην τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἀρχὴν
συγκροτούντων ;

Ἀλλὰ μετετρέψατε οὕτω πασιδὴ τὴν ὑμετέραν τοῦ
κατηγόρου θέσιν εἰς στάσιν ἀξιοθρήνητον τοῦ κατηγορου-
μένου !!!

Ἀλλὰ τοῦ μόνου μὲν τέως, ἰσχυροτάτου δ' ὅμως ὑπὲρ
τῆς ὅλης τέως ἐνεργείας τῆς Ἐκκλησίας κατὰ πάσης τῆς
βουλγαρικῆς καὶ εἰ τινος παρομοίας ἐνεργείας ὅπλου : τοῦ

μὴ ἐξεῖναι δύο ἐπισκόπους ἐν τῇ αὐτῇ ἐδρᾷ συγκλημέ-
νους εἶναι : ἀπεγυμνώσατε τέλειον ἑαυτοὺς ἀναισθήτως
πάνυ καὶ ἀνεπίστροπτοι !!! καὶ ἀντὶ τίνος τιμήματος ; ὦ
τῶν ἀνόμων ! ὦ τῶν ἀπίστων ! Ἀντὶ πατριαρχικῶν δα-
κρύων καὶ ἰκεσιῶν !!!

Καὶ λοιπὸν θρηνήσωμεν γοερῶς μετὰ τοῦ Μεγάλου Βα-
σιλείου : « Πάνυ μὲ λυπεῖ, ὅτι ἀπελελοίπασι λοιπὸν οἱ
τῶν Πατέρων κανόνες, καὶ πᾶσα ἀκρίβεια τῶν Ἐκκλη-
σιῶν ἀπελήλυται. Καὶ γροθοῦμαι μὴ κατὰ μικρὸν τῆς
ἀδιαφορίας ὁδῷ προιούσης εἰς ταπεινὴν σύγχυσιν ἔλθῃ
τὰ τῆς Ἐκκλησίας πράγματα » (Ἐπιστολ. Κανον.)

Ἄλλ' ὑποθεσίσθω ὅτι πρὸς στιγμήν ἐγκατέλιπέ με ἡ
ἀσέβεια καὶ ἐροισμένη εἰς Γερουλιζῶν καὶ τοῦ νομί-
μου μου καὶ ἀναφαιρέτου Θεοῦ ἀνερχόμενη καὶ ἔλυσεν
τὴν γλῶτταν, καὶ ἐκεῖθεν ἐν τῷ πλήθει ἀνεμινγνύμενη !
ἵποῖαι ἄράγε αἱ ἐντεῦθεν συνέπειαι ; Ὑπὸ τοῦ δαιμονιῶν-
τος λοιπὸν καὶ οἰστρογηλατευμένου πνεύματος τῶν σκοτει-
νοτέρων τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας χρόνων ἄγεσθε,
Πατέρες καὶ ἀδελφοί ; Ἀλλὰ ποῦ ἐπὶ τέλους φέρεσθε ;
« Κύριος οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς, ἐπιρᾶναι τὸ
πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς » !!!...

Τέως μὲν, Πατέρες καὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί, ἐγνωρίζο-
μεν, ὅτι τινὲς τῶν δευτερευούσης σημασίας διατάξεων
τῶν Ἑθνικῶν Κανονισμῶν παρηγκωνίζοντο, καὶ ἐκάστοτε
ἡ φωνὴ τοῦ Γένους διὰ τοῦ τύπου, ἐλευθέρου τότε ὄντος,
πολὺν τὸν πάταγον ἐποίει, καὶ ἡ κοινὴ γνώμη οὐχὶ σπα-
νίως ἀνεστατοῦτο, ἡ δὲ ἀνωτάτη διοικοῦσα Σύνοδος οὐχὶ

σπανιώτερον διὰ τῆς ἀξιωματικῆς αὐτῆς ἐπανόδου εἰς τὴν εὐθυπορείαν ἀπεδείκνυνεν, ὅτι ὑπὸ φόβου εὐγενοῦς πρὸς τὴν ἀντικρυς πρηνομίαν ἀπεδυπέτει καὶ ἀπεστρέφετο. Ἐπ' ἐσχάτων ὁμοῦ τῶν χρόνων, οὐχὶ ἀπλῶς οἱ Ἑθνικοὶ Κανονισμοὶ ἄρδην ἀπεσχυβαλίσθησαν, εἰ μὴ τι ὑλικὸν συμφέρον ἢ συμφέρουσάν τινα ἐνοριακὴν ἐκλογὴν ἀποβλέπουσιν, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ οἱ θεμελιώδεις τῆς ὅλης πίστεως καὶ τοῦ ἀνθρωπισμοῦ κανόνες, οἱ ἀποστολικοί, λέγω, καὶ οἱ τῶν ἁγίων τοπικῶν καὶ οἰκουμενικῶν Συνόδων, τέλεον παρορῶνται, ἢ δικαιότερον, ἐν πλήρει γνώσει ἀσεβῶς πάνυ καταπατοῦνται, καὶ ἄγνωστοι τέως ὅροι, καὶ νέαι ἀρχαὶ ἐν τῇ ἀνελιξίᾳ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων εἰσάγονται, πῦμα τε οἰκονομικοὶ παντοχρόνως σεβασθέντες ἀποσβέννυνται, ὥστε πρὸς τὸ καταλύσαι ἤδη τὸ ἀνεταθῆτον εἶναι τοὺς ἀρχιερεῖς, συγκατελύσατε τέλεον σήμερον καὶ τὸ ἰσοβίους εἶναι τοὺς ἀρχιερεῖς· καὶ πρὸς τὸ ἀκούεσθαι καὶ τόπον ἀπολογίας ἔχειν τοὺς ἀρχιερεῖς, εἰ τινες αὐτῶν αἰτίας ἔχουσιν ἓν τι, καὶ τὸ πρὸς ἡμέρας τῆς δικονομίας τακτὰς καὶ αὐστηρὰς τέως καὶ ἀπαραγράπτους αὐτῆς τύπους ἕκαστον τῶν πραγμάτων τῆς δικαιοσύνης ὠρισμένως ἔχειν, εἰς ἀναπολογίτους μὲν καὶ κατ' ἐρήμην δεδικασμένους κηρύττεσθαι, ἢ ταῦτόν εἰπεῖν, ἀδικάστους, ἐσχάτης προδοσίας ἐνόχους, καὶ τόπου ἀπολογίας ἐστερημένους, καὶ εἰς κατὰ βούλησιν κατὰ δικοκλοπίαν δικονομικοῖς τύποις ὑποβάλλεσθαι, ἐν ἐνὶ λόγῳ αὐθαιρέτως καὶ σατανικῶς ὅλως μετατραπέντες συμμορφωθῆναι ἐξαναγκάζετε τοὺς Ἀρχιερεῖς κατ' ἄνεσιν οὕτω μονομερῶς κρίνεσθαι καὶ κατακρίνεσθαι καὶ κατὰ σφετερισμὸν ξένου

δικαιώματος τοὺς ἀρχιερεῖς παύεσθαι, διότι οὐχὶ βεβήκως Ὑμεῖς οἱ διορίζοντες τοὺς Ἀρχιερεῖς ἐστὲ, ἄρα οὐδ' οἱ δικαιοῦμενοι παύειν τοὺς Ἀρχιερεῖς, ἀλλ' οἱ ἀπλῶς συνιστῶντες, καὶ καθαιρεῖσθαι καὶ ἀπορίζεσθαι αὐτοὺς, ἐπὶ ξέναις τοῦ πράγματος τέως αἰτίαις καὶ πρωτοφανέσι διὰ πᾶσαν τὴν ἱστορίαν τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ δικαίου, πρὸς ὀνειδισμόν καὶ γλεύην καὶ ἐξουθένημα τῶν σοβαρωτάτων, ξένου καὶ ἐνταῦθα δικαιώματα ὑποκλέπτοντες, διότι οὐχὶ Ὑμεῖς κύριοι ἐστὲ τῶν περιουσιῶν τῶν ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις ἱερῶν Ἐπισκοπῶν καὶ Μητροπόλεων, ἀλλ' ἀπραγράπτως οἱ κατὰ τόπους καὶ τὰς Ἐπαρχίας Ἀρχιερεῖς, οἱ καὶ τὰς εὐθύνας ἀπέναντι τῆς αὐτῶν Ποίμνης ἔχοντες, Ὑμεῖς δὲ τὴν τοῦ ἀξίου ἐλέους θέσιν, καὶ ἐκείνους ἐλεησόμενους διὰ τοῦ κονδυλίου τῶν ἀρχιερατικῶν περιουσιῶν ἀπλούστατα ἔχετε, καὶ οὐδέν τι πλέον ἢ ἔλαττον, καὶ ἔσχατοι τὴν σειρὰν ἔρχεσθε, καὶ ἐπὶ τὸ ἕκτον ἐπιδιχάζεσθε· ἀλλὰ καὶ ἐνταῦθα θρασέως πᾶν τοὺς ὅρους μετεστρέψατε κατὰ σφετερισμόν, ὥστε τὰς ἀρχιερατικὰς περιουσίας εἰς τὴν βασιλεύουσαν μεταφέρεσθαι, καὶ τὰς ἐκκαθαρίσεις ἐκεῖ μονομερῶς γίνεσθαι, καὶ τὸν νόμιμον καὶ πρῶτον κύριον εἰς θέσιν ἐλεημοσύνης ἐπιζητοῦντες μεθίστάναι, καὶ τὴν νόμιμον μερίδα ἐξηντλημένην ταῖς σκανδαλώδεσι προσθαφαιρέσεσι δίδοσθαι, ἢ ὅπερ συνηθέστερον εἰς καθυστερουμένην καὶ οὐδέποτε εἰσπραττομένην ἐπιχωρήγησιν προσυπολογίζεσθαι !!!;

Ἄλλ' ἐπὶ τέλους διὰ τὸ αὐστηρὸν τῆς ἐμῆς ἐννόμου πορείας, ὑμεῖς παρανομεῖτε ; ἀλλ' αἱ συνέπειαι τῶν τρο-

μερῶν καὶ φρίκην καὶ μόνην φρίκην ἐμποιοῦσάν πάση ψυχῇ ἀνθρωπίνῃ ἐκτροχιάσεων τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ δικαίου ;

Ἄλλ' ἢ οὕτωςι πανδημεὶ ἀπόσθεσις καὶ ἡ ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ σύμπαντος κόσμου κατάκρυψις τοῦ φωτὸς τῆς δικαιοσύνης, οὐ τρόπον ἐμποιοῦσιν Ὑμῖν ;

Ἄλλὰ τίνες ἄρα Ὑμεῖς ἐστέ, καὶ πόθεν ἔρχεσθε, καὶ ποῦ πορεύεσθε ;

Οἴεσθε μικρὸν τὸν ἔπαινον τὸν ἐκ τῆς δικαίας ψήφου προσπίπτοντα τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Χριστοῦ, καὶ διὰ τοῦτο εἰς αἰώνιον, κατάπτυστόν τε φῶμον Αὐτῆς τῆς ἀγνῆς, τῆς ἀγίας, τῆς ἀμολύντου Ἐκκλησίας ἀσεβῶς τόσον, ὅσον καὶ ἀτασθάλως ἀνάλαμβάνετε τὸς εὐθύνας καὶ καταβουλήσαν ἀπονέμετε ἀπαράγραπτα δίκαια, καταπατοῦντες τὴν φωνὴν τοῦ Εὐαγγελίου, καταχλευάζοντες τὴν φωνὴν τῆς ἱερᾶς παραδόσεως καθυβρίζοντες τὴν φωνὴν τῶν ἁγίων καὶ ἱερῶν κανόνων ;

Τί λοιπὸν ἐγένετο ἡ ἐμὴ ἔγκαιρος διαμαρτύρησις ;

Κατεδικάσατε αὐτὴν εἰς σιγὴν καὶ εἰς περιφρόνησιν, καὶ τῇ βίᾳ προσηλπίατε, καὶ τῇ ἀλόγῳ ἐμμονῇ εἰς τὴν παράνομον σπουδὴν καὶ ἐνέργειαν προσπεφυκώς ἔχετε ; Ποῦ λοιπὸν τὸ ἰσοτίμους εἶναι τοὺς ἀρχιερεῖς ; Ποῦ λοιπὸν οἱ τῶν Πατέρων Κανόνες ; Ποῦ λοιπὸν ἡ τῆς Ἐκκλησίας εὐταξία πᾶσα ; Ἀπελήλατε λοιπὸν ἡ πᾶσα ; !! Ὡς ἀπὸ προσώπου νῦν συμπάσης τῆς ἀνωτάτης Ταξιαρχίας ὑφ' ἣν τὴν φωνὴν τῆς διαμαρτυρήσεως : Ὑμεῖς οὐκ οἶδαμεν ὑμᾶς. Ὑμεῖς ἱερὰν Σύνοδον τύπον καὶ κανόνα

Χριστοῦ οἶδαμεν, καὶ οὐχί, τὸ παράπαν οὐχί παρασυνα-
γωγὴν. Ἡμεῖς ταύτην οἶδαμεν τὴν φωνήν, καὶ ταύτης
ἀκούομεν καὶ πρὸς ταύτην προσπεφυκότες ἔχομεν «Ἐ-
καστα τῶν καθ' ἡμᾶς πραγμάτων, ὅταν εὐθυφέρνηται κα-
νονικῆς εὐταξίας, οὐδένα μὲν ἐντίκτει φόβον ἡμῖν, ἀπαλ-
λάσει δὲ καὶ τῆς παρά τινων δυσφημίας, μᾶλλον δὲ καὶ
τὰς παρὰ τῶν εὖ φρονούντων εὐφημίας προξενεῖ. Τίς γὰρ
οὐκ ἂν ἀπεδέξοιτο ψῆφον ἀπροσκληνῆ, ἥπερ ἂν γένοιτο
παρὰ τινων ; ἢ πῶς τὸ κρίνειν ὀρθῶς καὶ ἐννόμως οὐκ
ἀνεπίπληκτον ἔσται; μᾶλλον δὲ παντὸς ἐπαίνου μεστόν;...
Φάσκει γὰρ δύνασθαι μὲν συστήναι τῇ οἰκείᾳ ὑπολήψει,
οὐ λαβεῖν δὲ καιρὸν ἀπολογίας, οὔτε μὲν ἀκρόασιν προσ-
τεῖναι κανονικίᾳ. Εἰ δ' ἐγείνοιτο τι τοιοῦτον, αὐτὴ τῶν
ὑπομνημάτων ἡ σύστασις διήλεγεν ἂν αὐτόν, ἢ ἄλλοντα
τοῖς αἰτιάμασιν ἔνοχον, ἀποπερασμένον, καὶ οὐδὲν ἔχοντα
λοιπὸν εἰπεῖν, ὥς ἡδίκημένον, ἢ γοῦν ἐλεύθερον ἀποφῆ-
νασα, πάλιν ἐδίδου τὸ προεστᾶναι τῆς Ἐκκλησίας, ἢ καὶ
ὑπὸ χεῖρα γέγονε τὴν ἐαυτοῦ. Οὐδενὸς δὲ πεπραγμένου
τοιούτου, καταβοᾷ τοῦ πράγματος, καὶ ἀδικίαν ἀφόρητον
ὑποστήναί φησι, καὶ ἀθέσμως ἐκβεβλήσθαι» (Κυριλλ.
Ἀλεξ. Καν. Ἐπιστολή).

Ἡμεῖς ταύτην ἔχομεν τὴν φωνήν, καὶ ταύτην οἶδαμεν,
καὶ ταύτης ἀκούομεν:

«Ταῦτα περὶ κανόνων διατετάχθω ὑμῖν παρ' ἡμῖν, ὧς
Ἐπίσκοποι. Ὑμεῖς δὲ ἐμμένοντες αὐτοῖς σωθήσεσθε, καὶ
εἰρήνην ἔχετε· ἀπειθοῦντες δὲ κολασθήσεσθε καὶ πόλεμον
μετ' ἀλλήλων ἀίδιον ἔχετε, δίκην τῆς ἀνηχοῦσας τὴν προσ-
ήκουσαν τινυντες». (Ἐπιλογ. Ἀποστολ. Κανόνων).

Ἡμεῖς ταύτην ἔχομεν τὴν φωνήν, καὶ ταύτην οἶδαμεν, καὶ ταύτης ἀκούομεν.

«Ἐδοξε τῇ ἀγία ταύτῃ Συνόδῳ, ὥστε μένειν καὶ ἀπὸ τοῦ νῦν βεβαίους καὶ ἀσφαλεῖς πρὸς ψυχῶν θεραπείαν, καὶ ἱατρείαν παθῶν, τοὺς ὑπὸ τῶν πρὸ ἡμῶν ἀγίων καὶ μακαρίων Πατέρων δεχθέντας καὶ κυρωθέντας, ἀλλὰ μὴν καὶ παραδοθέντας ἡμῖν, ὀνόματι τῶν ἀγίων καὶ ἐνδόξων Ἀποστόλων περὶ κανόνας. Τῶν τε οἰκουμενικῶν Συνόδων τεσσάρων κατ' ὄνομα, τῶν τοπικῶν ὀνομαστὶ, καὶ τῶν κατὰ μέρος Πατέρων ὀνομαστὶ. Καὶ μηδενὶ ἐξεῖναι τοὺς προδηλωθέντας παραχαράττειν. Κανόνας ἢ ἀθετεῖν, Εἰ δέ τις ἄλλῳ κανόνα τινὰ τῶν εἰρημένων κεινοτομῶν, ἢ ἀνατάττειν ἐπιχειρῶν, ὑπεύθυνος ἔστω κατὰ τὸν τοιαύτον κανόνα, ὡς ἐκτὸς διαγορεύει, τὴν ἐπιτιμὴν δεχόμενος, καὶ δι' αὐτοῦ, ἐν ᾧ περ πταίει θεραπευόμενος» (Οἰκ. Συν. ς'. Καν. Β.).

Ἡμεῖς ταύτην τὴν φωνήν ἔχομεν, καὶ ταύτην οἶδαμεν, καὶ ταύτης ἀκούομεν. «Δέχομαι τὰς ἀγίας ἐπτὰ Οἰκουμενικὰς Συνόδους ὡς τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον» (Λέων ὁ σοφός).

Ἡμεῖς ταύτην τὴν φωνήν ἔχομεν καὶ ταύτην οἶδαμεν, καὶ ταύτης ἀκούομεν. «Εἰ δέ τις μαχόμενον τύπον τοῖς νῦν ὠρισμένοις προκομίσῃ, ἄκυρον τοῦτον ἔδοξε τῇ ἀγία ταύτῃ καὶ οἰκουμενικῇ Συνόδῳ» (γ'. καν. ἡ.).

Ἡμεῖς τέλος πάντων, ταύτην ἔχομεν τὴν φωνήν, καὶ ταύτην οἶδαμεν, καὶ ταύτης ἀκούομεν καὶ ταύτης στερρῶς ἀντεχόμεθα καὶ μεγάλη τῇ φωνῇ κηρύττομεν. «Τοῖς

ἐν καταφρονήσει τιθεμένοις τοὺς ἱεροὺς καὶ θείους κανόνας τῶν ἱερῶν πατέρων ἡμῶν, οἱ καὶ τὴν ἀγίαν Ἐκκλησίαν ὑπερείδουσι, καὶ ὅλην τὴν χριστιανικὴν πολιτείαν κοσμοῦντες, πρὸς θεῖαν ὁδηγοῦσι, εὐλόβαιαν, ἀνίθεμα» (ἡ ἐν Κων)πόλει Σύνοδος).

Ἡμεῖς ἐτέραν πρὸς τοὺς μὴ πειθομένους ἢ πρὸς τοὺς μὴ βουλομένους συνιέναι οὐκ ἔχομεν, οὔτε ὑψῶται, οὔτε πρὸς Θεραπείαν ἐτέραν ὁδὸν ὑποδείξει. Ἐὰν οἱ θραστεῖς, ἐὰν οἱ δυπαθεῖς καὶ ἀχαλίνωτοι ἐτέρας μὲν φωνῆς ἀκούωσι, τὴν δ' ἀπὸ κρημοῦ εἰς τὴν θάλατταν εὐαγγελικῶς αὐτοὶ ἐαυτοῖς ὁδὸν ἐκλέγωσιν. ἵνα καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα ἀφανισθῇ, αὐτοὶ σῶθαι. Τί πρὸς ἡμᾶς; Ἀλλὰ οἶμαι, ὅτι καὶ τοῦ πλεονεκτήματος τούτου ἀπεργυμνώσατε ἐαυτούς, τὸν ἐπὶ τῇ ἐγκλιβούσαντες ἤδη καὶ πρὸς τὰς δύο φωνὰς τῆς ἐμῆς ἐννόμου διαμαρτυρίας, ὡσεὶ ἀπὸ ὕπνου ληθαργικοῦ ἀποπηδῆσαντες καὶ ἐξ ἀδαοῦς καὶ ἀδεξίου οἰακοστροφῆς ἐπὶ ὑψάλου ἀποθαλαττομαχίσαντες, τὴν εὐθύνην τῆς ἀδελφείας ὑμῶν πᾶσαν τάχα πού τῶν πρακτικῶν τῆς Συνόδου ἀπερριμμένην ἐξησφαλίσατε. Ἐπειδὴ τρία ἤδη γράμματα ἐξετοξεύσατε κατὰ τῆς ἐμῆς ἱερότητος, καὶ ἕκαστον τούτων διάφορον τὸν λόγον φέρει τῆς ὑμετέρας ἀσεβοῦς καὶ ἐκθέσμου κινήσεως! Πρὸς μὲν γὰρ τοὺς ἐν Θάσῳ κατὰ Ἰούλιον γράφοντες συνοδικῇ διαγνώμῃ, ταύτην τὴν αἰτίαν ἐνετυπώσατε «... ὅτι ὁ εἰρημένος Μητροπολίτης ὑμῶν διὰ τὴν πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν ὅλως ἀνταρτικὴν αὐτοῦ στάσιν καὶ ἀντικανονικὴν συμπεριφορὰν, προβλεπομένην

καὶ τιμωρουμένην ὑπὸ τῶν θείων καὶ ἱερῶν κανόνων (!!) ἔτι δὲ καὶ διὰ τὴν ἐπιδειχθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ ἀπειθειαν πρὸς τὴν καλοῦσαν αὐτὸν φωνὴν τῆς ἀνωτάτης αὐτοῦ Ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς. . . » Μετὰ δὲ τὴν ἔγκαιρον πρώτην μου διαμαρτυρίαν, δις ἐκδικούμενοι ἐπὶ τῷ αὐτῷ καὶ δις δικάζοντες, μετατρέποντες τὴν ἀπλὴν ἀργίαν εἰς καθαίρεσιν καὶ ἀφορισμὸν οὕτω διατυποῦτε τὴν αἰτίαν « . . . βασισθέντες ἐπὶ τῶν ἐκθέσεων τῶν Ἐξάρχων. . . » (Καὶ τίνων Ἐξάρχων ; τῶν διὰ ξένην ὁλως ἐντολὴν καὶ ἀλλοίως φύσεως ! ! !) Ἐν δὲ τῇ συστατικῇ τῇ τῷ Γράμματι τῆς εἰδήσεως τῷ ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. 4061 τῷ ἐκδοθέντι διὰ τὸ ἀπόβρασμα τῆς ἀνομίας, τὴν λύκον, λέγω, τὸν ἀλλὰ γὰρ καὶ οὐκ ἐπὶ διὰ τῆς θύρας τῆς αὐλῆς τῆς ἐμῆς νομίμου Ποίμνης εἰσπηδήσαντα, οὕτω διατυποῦσθε τὴν αἰτίαν καὶ τοιοῦτον τὸν λόγον ὀρίζετε : « Ἐστω γνωστὴν πᾶσιν ὑμῖν, ὅτι τοῦ τέως ἐν τῇ Ἐπαρχίᾳ ἡμῖν ἀρχιερατεύοντος Γαβριὴλ παυθέντος καὶ καθαιρεθέντος ἀπὸ τοῦ ὑψηλοῦ τῆς Ἀρχιερωσύνης ἀξιώματος διὰ τοὺς ἐν τοῖς πρακτικοῖς τῆς ἱερᾶς Συνόδου λόγους. . . » ! ! ! (Σημειώτεον ὅτι ἐξεδόθη μετὰ τὸ 6'. φυλλάδιον τῆς διαμαρτυρησεώς μου.

Καὶ λοιπὸν ποιοὶ ἂν εἴσθε ὑμεῖς, καὶ πόθεν ἄρα ποὺ ἔρχεσθε ;

Ἐρχεσθε ἐκ τῆς λογικῆς τοῦ Χριστοῦ ἡμῶν Ποίμνης ; Ἄλλ' ἀνεύρετε ὑμεῖς αὐτοὶ ἐν τούτοις τὴν λογικὴν !

Ἐρχεσθε ἐκ τῆς δικαίας τοῦ Θεοῦ κρίσεως ; Ἄλλ' ὁρίσατε ὑμεῖς αὐτοὶ ἐκ τούτων τὴν κρίσιν ταύτην καὶ τὴν ἀπὸ ταύτης ἀπόφασιν ! ! !

Ἐρχεσθε ἀπὸ τῆς μιᾶς, ἀγίας καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ; Ἀλλ' ἡμεῖς οὐκ οἶδαμεν ἑτέραν τῆς τοῦ ἱεροῦ συντάγματος καὶ καθεστῶτος αὐτῆς φωνήν ! Εἰ καὶ ὑμεῖς σὺν ἡμῖν ἐστέ, δείξατε ἡμῖν τοὺς αἰτιολογοῦντας ταῦτα κανόνας !

Ἡμεῖς ἕτερα συστήματα, ἕτερα συντάγματα τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας οὐκ οἶδαμεν, οὐδὲ γνωρίσαι θέλομεν. Οἶδαμεν μὲν ἕτερα, ἅπερ αἰρέσεις καὶ σχίσματα καὶ παρασυναγωγὰς οἱ θεοφόροι Πατέρες καλοῦσι. Τούτων δὲ ἡ βαρύφωνος σάλπιγξ τῆς Ἐκκλησίας, ὁ θεσπέσιος καὶ μέγας Βασίλειος πρὸς τὸν Ἀμφιλόχον, τὸν χαρακτηῖρα οὕτως ὀρίζει καὶ διαγιγνώσκειται. . . . Αἰρέσεις μὲν τοὺς παντελῶς ἀπερηγμένους καὶ κατ' αὐτὴν τὴν πίστιν ἀπηλλοτριωμένους. Σχίσματα δὲ, τοὺς δι' αἰτίας πῶς Ἐκκλησιαστικὰς καὶ ζητήματα ἰσχυρὰ πρὸς ἀλλήλους διενεχθέντας. Παρασυναγωγὰς δὲ, τὰς συνάξεις τὰς παρὰ τῶν ἀνυποτάκτων Πρεσβυτέρων ἢ Ἐπισκόπων καὶ παρὰ τῶν ἀπαιδεύτων λαῶν γιγνομένας. . . (Βασιλ. καν. Α.).

Ἡμεῖς, λέγομεν, τούτοις μεγάλη τῇ φωνῇ ἀποτασσόμεθα, καὶ τοῖς κανόσι τοῖς ἱεροῖς τῶν Ἀποστόλων τε, Οἰκουμενικῶν καὶ τοπικῶν Συνόδων καὶ Θεοφώρων Πατέρων συντασσόμεθα καὶ ἐμμένομεν. Εἰ δ' ὑμεῖς ἕκ τινος τῶν ἐτέρων διακρατεῖσθε ἢ συλλήβδην τῶν πάντων ἀντέχεσθε, αὐτοὶ οἶδατε, αὐτοὶ διαγνώσασθαι εὐφείλετε, καὶ τὰς εὐθύνας δότε ἡμῖν, διότι ἀπλοῖ ἐντολεῖς ἐστέ. Εἰ δὲ ἀπαναίνεσθε καὶ σατανικῶς ἐμμένετε, ὦ ! κρεῖσσον ἀποπηδῆσαι πάραντα ἓνα ὑμῖν ἕκαστον τῆς ὁλκᾶδος τοῦ Χριστοῦ καὶ βαλεῖν

αὐτὸν εἰς τὴν θάλατταν κατὰ τῆς ἀγρίας ὑφάλου, ἐφ' ἧς τὴν ἱερὰν Νύκιν προσηράξατε, καὶ κατασυντρίψατε ἐαυτοὺς καὶ παραδώσατε ἐαυτοὺς εἰς τὸ οἰῶνιον τῶν ἱερῶν κανόνων ἀντίθεμα, ἵνα καὶ τὸ μνημόσυνον Ὑμῶν εἰς τὸν αἰῶνα ἀφανισθῇ.

Ἄλλ', ὦ Ὑμεῖς, οἱ διαπεπιστευμένοι τῆς διακυβερνήσεως τῆς παναγίας τοῦ Χριστοῦ ὀλκάδος, διὰ τί παρεβλέψατε τὸν διδακτικώτατον, ἀλλ' ἅμα καὶ ἐπαγωγότατον συνειρμὸν τοῦ ἐν πλήρει ἀλληλουχίᾳ ἰδεῶν Ἱερωσύνη— Ἐπίσκοπος— ἐνεργουμένη καὶ ἀσκουμένη ἱεραρχία, τὸν ἐν τῇ πρὸς τὴν καθόλου Ἐκκλησίαν ἀπολογίᾳ μου ; Δότε ἵνα αὐτὸν καὶ πάλιν πρὸς διδασκαλίαν καὶ σωτηρίαν ἐπαναλάβω. «Οὐκ οἶδα μὲν ὀσιώτερον καὶ ἀγιώτερον τῆς ἱερωσύνης ἐν γένει· οὐκ οἶδα δὲ ὑψηλότερον τοῦ Ἐπισκοπικοῦ ἀξιώματος, οὐκ οἶδα δὲ σωτηριωδέστερον ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίᾳ τοῦ Χριστοῦ, τοῦ δεσμοῦ τῆς ἐνότητος τῆς ἐν τῷ πνεύματι τοῦ θετικοῦ καὶ γεγραμμένου τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ νόμου. Διότι, ἥ τε ἱερωσύνη καθαίρουσα ἡμᾶς τῆς βιωτικῆς μερίμνης, ἐτοίμους αἰεὶ ἔχει πρὸς τὴν κατὰ Χριστὸν αὐταπάρνησιν· τό τε ἐπισκοπικὸν ἀξίωμα τεθειμένους ἡμᾶς διακρατεῖ ἐπὶ τῆς σκοπιᾶς αὐτῆς τῆς ὑπὲρ Χριστὸν αὐταπαρνήσεως, ὅτε δεσμὸς ἐπὶ πλεόν τῆς ἐνότητος ἐπὶ τοῦ θετικοῦ τῆς Ἐκκλησίας νόμου βασιζόμενος, τὴν σωτηριώδη ὑπακχὴν, καὶ τὴν πρὸς ἀλλήλους εἰρήνην, καὶ τὸν κοινὸν σεβασμόν, καὶ τὴν πρὸς τὴν Μητέρα Ἐκκλησίαν διὰ τε τὰ ἐν γένει, διὰ τε τὰ καθέκαστα, ἰσχὺν ἀληθῆ καὶ πραγματικὴν εἰς τὸν ἱερὸν

αὐτῆς βωμόν, καθάπερ ἀποκάρπωσιν δαφιλῇ καὶ καλλί-
καρπον εἰσχομίζει. Καὶ κωμῶσα μὲν φαίνεται τότε ἡ Ἐκ-
κλησία ἐν ἀρεταῖς· διαλάμπουσα δὲ ἐν τῷ κοινῷ σεβα-
σμῷ· δεδεδασμένη δέ, καθάπερ ἀπὸ θριάμβου εἰς τὸ ἱερὸν
εἰσερχομένη, ἰσχυρὰ ἐν τῇ ἐνότητι οὖσα» (φυλλάδιον Α').

Ναύκληροι καὶ Ταγοὶ ἐμπειστευμένοι ὄντες τῆς ἀνω-
τάτης διακυβερνήσεως τῆς παναγίας τοῦ Χριστοῦ ὀλκά-
δος, τοῦ καταξιώσαντος ἁμαρτίαν γενέσθαι, ἵνα σώσῃ ἡ-
μᾶς ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας, ἀπορρίψαντες πρῶτοι καὶ πρῶτον
τὸν σαθεὶν καὶ γήινον τῆς ἐπηρμένης ὀφρύος σαρκίον, ἀ-
ναλάβετε μετὰ σιβαρᾶς χειρὸς ἀπὸ τοῦ κήτους τῆς ἰ-
ερᾶς Νηὸς τὰ πρὸ πολλοῦ ἐρειμμένα καὶ διὰ τὴν ἀχρη-
στίαν τέλεον ὠξυδωμένα περὶ ἑλπίον τε, λέγω, καὶ τοὺς Ἑ-
θνηκοὺς κατηγόρους, καὶ ἐνθόντες αὐτά, ὅπου δεῖ, καὶ κα-
θίσαντες ὅπου, καὶ ὡς ἐμπρέπει Ὑμῖν εὐπλοήσατε πρὸς
ἀνθρώποις τῶν παρανόμως, ἀντικανονικῶς καὶ ἀσεβῶς πά-
νυ πεπραγμένων.

Ἐὰν ὑπάρχη, Πατέρες καὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί, ἕλξις
ἐν τῇ θείᾳ καὶ μεγάλῃ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν διδασκαλίᾳ,
ἔὰν ὑπάρχη δόξα ἀληθοῦς καὶ πραγματικῇ ἐν τῇ ὀρθο-
ξίᾳ, ἔὰν ὑπάρχη λάμπρις ὑπερλάμπουσα καὶ μαρμαρυγὴ
ὑπεραυγάζουσα ἐν τῇ θείᾳ ὄντως πίστει τοῦ χριστιανισμοῦ,
αὕτη καὶ μόνῃ αὕτῃ ἡ ἀρχὴ ἡ σωτήριος ἐστίν: «ὁ νό-
μος ὑμῶν ὑπέρκειται πά· των ἡμῶν». Οὐχὶ βεβαίως πρω-
τοτύπως· διότι διαφεύσαι ἂν ἡμᾶς Σωκράτης, τοὺς τῶν Ἀ-
θηναίων νόμους προσωποποιήσας καὶ ἡγεμονικωτέραν τῆς
διατίξεως τῶν αὐτῶν ὑπὲρ πάσης Ἀθηναίων φωνῆς τῇ

ισχὺν δεδουκώς. Ἄλλ' ὡς πρωτοτύπως τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν καὶ Θεοῦ ἡμῶν ἐν τῷ βίῳ τῶν πιστῶν πραγματώσαντος αὐτήν, καὶ ἐντεῦθεν τὰ πέρατα τοῦ κόσμου αὐτοστιγμῇ Ἐκείνην βλέπομεν καταλαβοῦσαν, καὶ τὸν ἀνθρώπινον βίον ἐν τε τῷ οἴκῳ, ἐν τε τῇ κοινωνίᾳ, ἐν τε τῇ πολιτείᾳ ριζηδὸν μεταπλάττουσαν, καὶ μακροχρονιώτερα τὰ τῆς εἰρήνης τοῦ Εὐαγγελίου διαστήματα καὶ θετικώτερα δεδουκυῖαν, καὶ ἐν ταῖς ἐπιστήμας καὶ ταῖς τέχναις καὶ τῷ βιοποριστικῷ βίῳ θετικώτερον καὶ βασιμώτερον πρὸς τὴν πραγματικὴν πρόοδον τὸν ἀνθρώπινον λογισμὸν ὠθήσασαν καὶ βασίσασαν ἀνευρίσκωμεν, καὶ κατὰ τὴν ἀναγέννησιν τοῦ χριστιανισμοῦ ὡς δικαιοτάτη τὸ μέγιστον κατὰ τὴν ἡμέτερον αἰῶνα τῆς Γαλλίας πνεῦμα τὸ σπουδαιότερον τῆς ἱστορίας τῆς πατρίδος αὐτοῦ σημεῖον προσωνόμασε, πάσας τὰς πολιτείας, καὶ πᾶσαν διεύθυνσιν τοῦ ἀνθρωπίνου βίου ἡρέμα μὲν, πάνυ δ' ἡδέως καὶ θετικῶς πρὸς τὰς συνταγματικὰς πολιτείας ἐλκύσασαν καὶ ἐν τῷ χρόνῳ τελειότερας καθιστῶσαν. Τοιοῦτο δ' ἦν ἀρχῇθεν καὶ τὸ τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας σύστημά τε καὶ σύνταγμα, καὶ τοιοῦτον εἰς τὸν αἰῶνα παραμενεῖ «καὶ πύλαι ἄδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτοῦ».

Καὶ δικαιοτάτα καὶ λογικώτατα. Διότι ἐὰν ὁ Μέγας Ἀρχιερεὺς ἡμῶν, ἐὰν αὐτὸς ὁ ἀκρογωνιαίος λίθος τῆς Ἐκκλησίας του εἶπέ τι, ἢ ἔπραξέ τι, ἢ ἐδίδαξέ τι, καὶ εἶπε, καὶ ἔπραξε, καὶ ἐδίδαξεν, οὐχὶ ὡς αὐτὸς ἠθέλησεν, ἀλλ' ὡς τὸ πνεῦμα τοῦ οὐρανίου αὐτοῦ Πατρὸς ὑπηγόρευσε καὶ ἠθέλησε:

Διότι, ἐὰν οἱ μακάριοι Ἀπόστολοι εἶπόν τι, ἢ ἔπραξαν τι, ἢ τί ἐνομοθέτησαν, ἐν τῷ ὀνόματι καὶ τῷ πνεύματι καὶ τῷ ῥήματι τοῦ διδασκάλου καὶ εἶπον, καὶ ἔπραξαν, καὶ ἐνομοθέτησαν.

Διότι, ἐὰν αἱ Σύνοδοι τοπικαί τε καὶ οἰκουμενικαί συνῆλθον καὶ εἰργάσθησαν καὶ ἐθέσπισαν ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, ἐν τῷ ὀνόματι ἐκεῖνον καὶ τῷ πνεύματι καὶ τῷ ῥήματι καὶ τῷ βίῳ Ἐκεῖνου, ὑπόδειγμα σθεναρὸν καὶ ἀμετάβλητον εἰς ἑαυτοὺς θέντες τοὺς Ἀποστόλους αὐτοὺς καὶ τὴν ἀποστολικὴν διδασκαλίαν καὶ πρᾶξιν, καὶ οὕτω συνῆλθον καὶ εἰργάσθησαν καὶ ἐθέσπισαν.

Διότι, ἐὰν ἡ Ἱεραρχία πᾶσα ἔσται τι ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἐν τῷ ἑωυτοῦ ἐκείνου καὶ τῶν Ἀποστόλων αὐτοῦ καὶ τῶν διαδόχων αὐτῶν ἐν τοῖς ῥήμασι καὶ θεσπίσμασι, καὶ ταῖς πράξεσι καὶ τοῖς διδάγμασιν αὐτῶν ἔσται τι. Ἐκαστος μὲν τῶν τῆς ἀνωτάτης ἱεραρχίας ἐν τῇ ἰδίᾳ παροικίᾳ ἴσα πρὸς ἓνα ἕκαστον ἐκείνων, καὶ ἐντεῦθεν τὸ ὁμοτίμους καὶ ἰσοτίμους εἶναι τοὺς ἀρχιερεῖς, οἱ πάντες δὲ ἐν τῷ αὐτῷ πνεύματι, ἐν ἐνὶ στόματι, ἐν μιᾷ καρδίᾳ, ἐν ἐνὶ αἰσθήματι ἴσα πρὸς πάντας ἐκείνους ἑσμέν, τύπον, καὶ ὑπογραμμὸν, καὶ φῶς, καὶ ζωὴν καὶ ἀλήθειαν ἐκείνους ἔχοντες καὶ ἐντεῦθεν τὸ ἀλάθητον τῆς Ἐκκλησίας. Καθ' ἑαυτοὺς δὲ καὶ ἄνευ ἐκείνων οὐδὲν ἔσμεν, μᾶλλον δὲ σαρκία σαθρὰ καὶ βεβορβορωμένα. Ἄρα ἐὰν κινώμεθα, καθ' ὅ,τι κινούμεθα, ἐν ἐκείνοις δεῖ κινεῖσθαι ἡμᾶς. Καὶ ἐὰν τι ὤμεν, καθ' ὅ,τι ἔσμεν, ἐξ ἐκείνων δεῖ εἶναι τὴν ζωὴν, τὸ

φῶς, τὴν ἀλήθειαν. Ἄνευ δ' ἐκείνων, καὶ μακρὰν ἐκείνων, οὐδὲν, οὐδὲν ἐσμέν, Πατέρες καὶ ἀδελφοί, μᾶλλον δὲ ὁφρὺς ἐπηρμένη καὶ οἴησις, μάχαι τε καὶ ἔριδες, σχίσματα τε καὶ παραсуναγωγαί, λύκοι βαρεῖς τὰ πρόβατα τῆς λογικῆς τοῦ Χριστοῦ ποιμένης δαιμονιζόμενα ἀνὰ τὰ πέρατα τοῦ τῆς πίστεως ὁρίζοντος διασκορπίζοντες.

Ἄλλ' οὐκ οἶδατε λοιπὸν ὑμεῖς οἱ κωμῶντες φήμης θεοσοφίας τε καὶ θεολογίας, ὅτι ἐὰν ἐκεῖνος ἡ ἱκανὸς λέγειν «τίς περὶ ἀμαρτίας ἐλέγξειν με δύναται» ; καὶ ἐὰν ἐκεῖνοι εὐθαρσῶς πάνυ καὶ πεπαρρησιασμένως λέγωσι καὶ κηρύττουσι «Τὸν ὁρόμον τετέλεκα, τὴν πίστιν τετήρηκα· λοιπὸν, ἀπόκειται μοι ὁ τοῦ δικαιοσύνης στέφανος, ὃν ἀποδώσει μοι Κύριος, ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὁ δίκαιος Κριτής» εἶχον εἰς ἑαυτοὺς τὴν πᾶσαν ἀκράδαντον καὶ ἀκλίνην πεποίθησιν εἰς ὅ,τι καυχώμενοι ἔλεγον καὶ ἐκήρυττον, ἀλήθειαν πραγματικὴν καὶ βεβαίαν, ἀπλούστατα διὰ τοῦτο καὶ μόνον τοῦτο, ὅτι τὴν ὑψίστην ἔννοιαν, ἣν ἠδύνατο ὁ ἀνθρώπινος νοῦς, ἵνα συλλάβῃ, καὶ τὴν ἱερωτάτην, ἣν ἠδύνατο ἡ ἀνθρωπίνη γλῶσσα, ἵνα προφέρῃ λέξιν, τὸ θέλω, τὸ ἱερὸν θέλω, τὸ μέγα θέλω, εἶχον κατὰ πᾶσαν τοῦ ἑαυτῶν βίου τὴν ἔκτασιν καὶ διεύθυνσιν καθυποτεταγμένον εἰς τὸ τοῦ ἐτέρου θέλω, τὸ θέλω τοῦ Οὐρανίου Πατρὸς, τὸ θέλω τοῦ διδασκάλου, τὸ θέλω τοῦ νόμου, ἡθικοῦ τε καὶ πραγματικοῦ νόμου ; Ἀλλὰ τί λοιπὸν ἐστὶν ὁ ἀντικείμενος, ὁ Σατανᾶς, ὁ διάβολος τῆς ἱερᾶς Γραφῆς, ὁ διάβολος τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου ; Ἔστι τι ἕτερον τοῦ προσώπου, ὅπερ ἀκριθῶς ἀναπαριστᾷ τῷ κόσμῳ τὸ Ἐγώ, καὶ

μόνον Ἐγώ, καὶ αἰέποτε: Ἐγὼ θέλω; ἢ ὄντως ἐπαρθέν-
τες εἰς τὸ ὕψος τῆς κατεχομένης θέσεως, Ἐδρας Πατρι-
αρχικῆς, Ἐδρας Συνοδικῆς, ἐπιλέληστε τέλεον, ὅτι πᾶσα
Ἀρχὴ καὶ Ἐξουσία ὑπεύθυνός ἐστιν, ὡς οὕσα ἀρχὴ καὶ
ἐξουσία ἀπὸ Θεοῦ, καὶ ὅτι ἐπομένως οὐκ ἀνήκει Ἰμὲν,
ἀλλὰ τῇ ἱστορίᾳ, καὶ ὅτι οὐδ' ἡμεῖς τὸ παράπαν ἀνήκο-
μεν εἰς ἑαυτοὺς, ἀλλὰ τῷ Θεῷ, ἀλλὰ τῇ ἱστορίᾳ, ἀλλὰ
τῇ Ἐκκλησίᾳ: Γί λοιπόν, ἄλλως, σημαίνουνσι, Σταυρός,
χριστιανικὴ αὐτοπάλησις, ἀκολουθήτω ὀπίσω μου σὺν
τῷ Σταυρῷ;

Διδίσκαλοι καὶ Ἀρχόντες τῆς πίστεως ὑπαγάγετε ἑ-
αυτοὺς τέλεον, καθυποτάξατε ἑαυτοὺς τέλεον εἰς τὸ ἱερὸν
καὶ ἄγιον θέλω τοῦ Εὐαγγελίου, τοῦ χριστιανικοῦ καὶ ἐκ-
κλησιαστικοῦ γραπτοῦ καὶ ἀπαραγράπτου νόμου, παρα-
δίδοντες τὸ ἐγώστικόν θέλω τῷ πυρὶ, ὅτι Σατανικὸν ἐστὶ.

Μολονότι δὲ νέφη πυκνὰ καὶ βαρὺ ὑπὲρ τὸν ὀρίζοντα
τῆς Ἐκκλησίας περισυνελέγησαν. Μολονότι ἡ θάλαττα
μαίνεται, τῶν ἀνέμων δυσχαλινώτων πανταχόθεν ἐπερχο-
μένων. Μολονότι ἡ τρύπις τῆς ἱερᾶς Νῆς εἰς τὴν ὕφα-
λον προσκρούει καὶ ἡ Ναὺς ἡ ἱερὰ περιρρεῖ, τὸ δὲ ὑπο-
λειπόμενον τῆς νυκτὸς ἀσέληνόν ἐστὶ, μολαταῦτα ἐστί
τι καιρὸς σωτηρίας πρὸς εὐπλοίαν, ἀδελφοὶ καὶ Πατέρες.
Ἀναλάβετε ὡς ναύκληροι τὰ εὐσεβῆ προστάγματα τῶν
Θείων καὶ ἀπαραγράπτων νόμων, ἀφέντες τὸ ὀλέθριον κα-
τὰ βούλησιν διαπλέειν, καὶ ὁ τὰ πάντα ἐφορῶν Θεὸς ἐ-
λεύσεται μεθ' ὑμῶν. Εἰ δ' ὁ Θεὸς ἐστὶ μεθ' ὑμῶν, οὐδεὶς
καθ' ὑμῶν.

Μετακαλέσατε πάραυτα τὸν ἐπελθόντα κλέπτην καὶ ληστήν καὶ ἐνθρονισθέντα ὡς ἔμβρυον ἀσεβειῶντος παρανομίας ἐν τῷ ἐμῷ νομιμωτάτῳ θρόνῳ· «Τὴν γὰρ Ἐπισκοπὴν ἀπ' ἐμοῦ ἀφαιρεθῆναι, πρὸ τῆς ἐκβάσεως τοῦ κατ' ἐμοῦ πράγματος οὐδενὶ χριστιανῷ δύναται δοκεῖν (Καρθ. καν. ψς. 91).

Ἄρατε πάραυτα τὰς ἐκθέσμως καὶ παρανόμως λησθεισας κατὰ τῆς ἐμῆς ιερότητος ἀποράσεις, καὶ ἀποκαταστήσατέ με εἰς τὴν ἐμὴν Ἐπαρχίαν, τὴν μὴ παρ' ἐμοῦ οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν νομίμως ἀφαιρεθεῖσαν, ἵνα δικαιοῦσθε δικάσαι τὸν ὑφ' Ὑμῶν ἐνοχὸν ἐσχάτης προδοσίας κηρυχθέντα Μητροπολίτην Μαρωνίας Γαβριήλ· «Παλινδικίας γὰρ ᾔρχεται τὸ πρᾶγμα» Σαρδία Γ'. «Ἐξέταξέθω δὲ μὴ μικροψυχία, ἡ φιλονεικία, ἥτινι τοιαύτη ἀποσπανάγωγοι γεγένηται. Ἵνα οὖν τὴν πρέπουσαν ἐξέτασιν λαμβάνη, καλῶς ἔχειν ἔδοξεν. . . ἵνα κοινῇ τὰ τοιαῦτα ζητήματα ἐξετάζωνται. Καὶ οὕτω ὁ ὁμολογουμένως προσκεκρουκῶς. . . κατὰ λόγον ἀκοινώνητος παρὰ πᾶσιν εἶναι δόξῃ, μέχρις ἂν τῷ κοινῷ τὴν Ἐπισκοπὴν δόξῃ τὴν φιλάνθρωποτέραν ὑπὲρ αὐτοῦ ἐκθέσθαι ψῆρον» (Οἰκουμέν. Συν. Α. Καν. Ε').

Δότε ἐμοὶ τῷ αἰτήσαντι, ὡς ἤτησα, τὸ τῶν αἵρετῶν δικαστήριον· Φητὶ γάρ, «Ἐχέτω οὖν ὁ ἐκβληθεὶς ἐξουσίαν προσελθεῖν τοῖς ὁμοροῦσιν, καὶ ἡ αἰτία αὐτοῦ ἀκουσθήτω, καὶ ἐπιμελέστερον ζητηθήτω· ὅτι οὐκ ὀφείλει παρακαλοῦντι αὐτῷ ἡ ἀκρόασις ἀρνηθῆναι» (Πρακτ. Καρθ. Καπ. Ἐπιστολ. Α'). Ἐμὸν γὰρ δικαίωμα ἀναφαίρετον,

ἀπαράγραπτον, ἀδίαστον, τιμητικὸν δι' Ὑμᾶς, αὐστηρὸν καὶ ἀδέκαστον δι' ἐμέ, σωτήριον διὰ τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ. «Ὅταν γὰρ ἕκαστα τῶν καθ' ἡμᾶς πραγμάτων εὐθυφέρεται κανονικῆς εὐταξίας, οὐδένα μὲν ἐντίκει φόβον ἡμῖν, ἀπαλλάσει δὲ καὶ τῆς παρά τινων δυσφημίας, μᾶλλον δὲ καὶ τὰς παρὰ τῶν εὖ φρονούντων εὐφημίας ἡμῖν προξενεῖ. Τίς γὰρ οὐκ ἂν ἀπεδέξοιτο ψῆφον ἀπροσκληνῆ, ἥπερ ἂν γένοιτο παρά τινων; ἢ πῶς τὸ κρίνειν ὀρθῶς καὶ ἐννόμως οὐκ ἀνεπίπληκτον ἔσται, μᾶλλον δὲ παντὸς ἐπαίνου μεστόν.» (Κυριλλ. Ἀλεξανδρ.)

«Μαυρέντιος Ἐπίσκοπος εἶπε, κρίτας αὐτῷ τὸν... καὶ τὸν... καὶ τόν. Τοῦτο φηρισθῆναι μοι κελεύσατε. Ἡ δὲ Σύνοδος ἐπέειπεν τοὺς αἰτηθέντας κατὰς...» (Καρθαγ.)

Καὶ εἰ μὲν εὖροι με ἐνόχον ἐπ' ᾧ τινι κατηγοροῦμαι παρ' ὑμῖν, καταγνώσαι μου ἂν τὴν ἑαυτοῦ ψῆφον. Οὕτω δὲ σώζεται τὸ γόητρον τοῦ ἐπισκοπικοῦ ἀξιώματος, τοῦ ἀναξίου προσώπου ἡττονος τοῦ ἀξιώματος ἀποδοδειγμένου, κατακεκριμένου μου κηρυττομένου. Εἰ δ' ἄθλων εὖροι με ἢ ψῆφος ἢ Ἐκείνου, τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ στίγματος καὶ ὀνειδούς περισώζουσα, ὑμᾶς τε δικαιοῖ καὶ ἐμέ ἐπὶ τὴν ἑδραν τὴν ἐμὴν διαβεβαιοῖ. «Αὐτὴ γὰρ τῶν ὑπομνημάτων ἢ σύστασις διήλεγξεν ἂν αὐτόν, ἢ ἀλόντα τοῖς αἰτιάμασιν ἐνόχον ἀποπεφασμένον, καὶ οὐδὲν ἔχοντα λοιπὸν εἰπεῖν, ὡς ἡδίκημένον, ἢ γοῦν ἐλεύθερον ἀποφύνασα, πάλιν ἐδίδου τὸ προεστῆναι τῆς Ἐκκλησίας...» (Κυριλλ. Ἀλεξανδρ.)

Ἄλλ' ἔστί ποῦ τι ζήτημα ἀληθῶς κατηγοροῦν με ; Ἐν μὲν τῇ Ἐπαρχίᾳ οὐκ ἀπαντᾷ τι τοιοῦτον. Ἐν δὲ τῷ ἐμῷ ἠθικῷ βίῳ οὐκ ἔχετε. Ἐν δὲ τῇ δογματικῇ ἢ ἠθικῇ μου πρὸς τὸ ἐμὸν Ποίμνιον διδασκαλία οὐχ εὐρίσκετε. Ἐν δὲ πρὸς ἀνωτέρας ἢ κατωτέρας τῆς ἐμῆς ὑπαλλήλους ἀρχὰς ἀκρίβεια ἀληθείας καὶ βεβαίαια, καὶ σεβασμὸς ὁ ἐμπρέπων ἀπαντᾷ. Δουλεύω δὲ τῷ Ποιμνίῳ ἐπιμελῶς, ὥς οὐδεὶς ποτε ἐξ ὑμῶν ἐδούλευσε τὸ ἑαυτοῦ Ποίμνιον. Καὶ ὁρᾷτε μετὰ παρρησίας, καὶ εἰ θέλετε, μετὰ καυχήματος λαλῶ. Ποῦ λοιπὸν ἡ κατηγοροῦσά μου φωνή, καὶ περὶ τί ἄρα γε κατηγορεῖ μου ;

Ἄλλ' εἰ μὲν Ὑμεῖς αὐτοὶ οἱ κατήγοροί μου, οὐ δύνασθε ἄρα τὸ παρ᾽ ἑαυτῶν εἶναι πατοχρόνως καὶ ἐμῶν δικασταί. Δότε λοιπὸν τὸ τῶν αἰρετῶν δικαστήριον, ἢ δεῖξατε τὸν κατήγορον. Εἰ δὲ κατήγορος ἕτερος ἡμῶν οὐκ ἔστιν, ὥς ἀληθῶς οὐκ ἔστιν, σύγκρουσις ἄρα καθηκόντων δύο ἀρχῶν ἀπλῶς ἐνταῦθα ἀπαντᾷ, ἀγίας καὶ ἱερᾶς Συνόδου, καὶ ἐπισκοπικῆς ἢ Μητροπολιτικῆς Συνόδου. Τί ἀναμίσγυνται λοιπὸν αἱ προσωπικότητες ; Τοῦ δ' ἀρχαίου ἔθους τῶν μερικῶν Συνόδων μὴ δυνατεῦ ὄντος, ἐλθέτω λοιπὸν τὸ τῶν αἰρετῶν δικαστήριον, ἵνα ὁ νόμος, ὅστις ὑπέρκειται ἡμῶν ἀπάντων, ἄρῃ ἐκ τοῦ μέσου τὴν τῶν ἀρχῶν σύγκρουσιν.

Μάχομαι ἄρά γε ὑπὲρ τῶν ἰδίων ; Ὑμεῖς μάχεσθε ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν ὡς ἐτόμων ; Ἐγὼ μὴ μαχόμενος ὑπὲρ τῶν ἰδίων, διότι ἐνταῦθα οὐδὲν ἰδίον ὑπολαμβάνω, ἀδυνατῶ ἀποδεχθῆναι ὅτι Ὑμεῖς μάχεσθε ὑπὲρ ἰδίων· μάλλον δὲ

βούλομαι χαρακτηρίσαι ὡς ἀκαιρίαν τὸ πρᾶγμα. Εἰ δὲ ὑμεῖς ὄντως τάναντία φρονεῖτε, δύνασθε ἄρα καὶ τὸν κατήγορον ὀρίσαι καὶ τὴν κατηγορίαν προτείνειν ὠρισμένως. Κηρύξατε λοιπὸν πρὸς τὸν κατήγορον καὶ τὸ ἀντικείμενον τῆς κατηγορίας, ἵνα ἡ λύσις ἐπέλθῃ εὐχερῆς. Ἀλλ' οὐκ ἔχετε.

Ἐχετε· ἀλλ' οὐ δύνασθε ὁμολογῆσαι διὰ τὴν εὐτέλειαν τοῦ πράγματος. Περὶ ἀργυρίου γάρ καὶ χρυσοῦ ὁ προκείμενος Ὑμῖν ἀγών. Ἔστι δ' ἡ μὴ παράδοσις τοῖς Ὑμετέροις Ἐξάρχοις τῆς περιουσίας τοῦ μακαρίτου προκατόχου μου.

Ἰδοὺ λοιπὸν τὸ σῶμα τῆς κατηγορίας σαφές, ὠρισμένον. Πᾶν ἕτερον ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ ἐστὶ ψευδός, δόλος, **συνκοφαντία**.

Ἰδοὺ ἡ ἀλήθεια: Ἡ ἐπισκοπικὴ Σύνοδος, ἡτο: Μητροπολίτης, Δημογεροντία Γαλουτζίνης, καὶ ἀντιπροσωπεΐα Θάσου, Μαρωνείας, Μάκρης, Σαμοθράκης, ἡρονήθησαν παραδῶσαι τοῖς Ἐξάρχοις τὴν περιουσίαν Χρυσάνθου Μητροπολίτου Μαρωνείας, ἀποθανόντος ἐν τῇ ἑδρᾷ αὐτοῦ, εἰ μὴ πρῶτον τὸ Πατριαρχεῖον παρέδιδε τῇ Ἐπαρχίᾳ α.) δύο τριτημῶρια δύο παρομοίων περιουσιῶν, ἡ τὴν ἀπόδειξιν αὐτῶν, ὅτι οὐδὲν ἐκ τούτων ἡ Ἐπαρχία εἶχε λαμβάνειν· β.) δὲ παθοῦσα ἀπὸ τριακονταετίας εἰς δύο παρομοίας περιπτώσεις ἡ Ἐπαρχία, ἀπῆται, ἵνα τὰ ἀφορῶντα τὴν ἐκκαθάρισιν τῆς περιουσίας Χρυσάνθου γίνωσιν ἐν τῇ ἑδρᾷ τῆς Ἐπαρχίας, πρὸς ἀκριβῆ ὀρισμὸν τῆς περιουσίας καὶ τὴν ἐκ τῶν προτέρων παραλαβὴν τοῦ προσανήκοντος αὐτῇ τριτημωρίου.

Καὶ τὸ μὲν ἱστορικὸν τῆς ὑποθέσεως ἐξετέθη ἤδη μετὰ ἀκριβεῖς ἐν τῷ δευτέρῳ φυλλαδίῳ τῆς ἐμῆς ἀπολογίας. Μελετήσωμεν νῦν τὴν νομικὴν τοῦ πράγματος ἁποψιν. Ἐκ τῶν προτέρων δὲ βεβαιῶ Ὑμῶς, ὅτι εὐρήτομεν τὴν Ἐπαρχιακὴν Σύνοδον λίαν ἐπεικῇ, συγκατανεύουσαν, ἵνα ὑπαχάγῃ εἰς τὴν διάθεσιν τρίτου τὰ ἄμεσα αὐτῆς κυριαρχικὰ δίκαια.

Ἀλλὰ πρὸς τίνα σκοπὸν τὴν πρόωρον ταύτην μελέτην ; Σχισμαχία ἔσεται. Οὐ γὰρ πείσω, καὶ πείσω, δαιμονιώντα καὶ οἰστρηλατούμενον διὰ τὸ χρημάτιον ἔχων τὸν ἀντικείμενον.

Καὶ ταῦτα πεπαρησιασμένως ἀποφαίνομαι, καὶ οὐ ψεύδομαι. Τὰ πράγματα καταβὰς Ἐδημοσιεύσατε ἀπὸ τοῦ πρώτου δεκαπενθήμερου τοῦ Ἰουνίου ἤδη διὰ τοῦ ἐπισήμου ἐκκλησιαστικοῦ φύλλου, ἔστι πρὸ τοῦ ἐξαντληθῆναι καὶ τὸ ὑφ' ὑμῶν ταχθὲν τρίτον ἑνδεκαήμερον τῆς ἐμῆς εἰς βασιλεύουσιν κλητεύσεως, τὴν ἐξῆς συνθήκην, ἣν παρανομώτατα καὶ ἀναρμοδιώτατα συνήψατε πρὸς τὴν δημογεροντίαν Γουμουλτζίνης «ὁλομέλεια Δημογεροντίας μετανοοῦσα ἐξιτεῖται συγγνώμην καὶ ἐπιείκειαν Ἐκκλησίας ἐπὶ προτέρᾳ στάσει αὐτῆς κατὰ τὸ ζήτημα περιουσίας Χρυσάνθου. Πρόθυμός ἐστι παραδοῦναι ἐξάρχους ἀρχιερατικά καὶ λοιπὰ ὑφιστάμενα πράγματα, καὶ πρᾶξαι πᾶν ὅ,τι δυνατὸν πρὸς ἱκανοποίησιν Πατριαρχείου».

Ἐδέχθητε ταύτην καὶ ἐπεκροτήσατε μάλιστα ! Μολονότι εἰσέτι οὐδὲ ἐφάπλωμα ἐλάβετε τοῦ χειμῶνος καταφθάνοντος !

Ἄλλὰ τίς ἐστὶν ὁ κληρονόμος; Τίς ὁ δυνάμενος συνά-
 φαι συνθήκην παραδότηως περιουσίας; Ἡ δημογεροντία,
 λέγετε, Γισμουλτζίνης. Ἄλλ' αὕτη μία κοινότης ἐστὶ
 τῆς Ἐπαρχίας. Ἄρα οὐ δύναται δικαιοῦσθαι παραδῶσαι
 περιουσίαν, ἥς κατὰ τὸ 20ὸν περίπου μετέχει. Ἀλλὰ
 συνεκλήθη καὶ ὑρίστανται ἔτι ἡ γενικὴ τῆς Ἐπαρχίας ἀν-
 τιπροσωπεία, διὰ τί μετὰ ταύτης ἀπεφύγατε τὸ συνάφαι
 τὴν συνθήκην; Ἄλλ' εἴτε μετὰ τοῦ ενός, εἴτε μετὰ τοῦ
 ἐτέρου σωματείου ὑρίστανται νομιμότης, ὑρίστανται ἁρμο-
 διότης τις, τοῦ Ἐπισκόπου ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ὄντος καὶ οὐ-
 δὲν τούτων γνωρίζοντος; Ἄρα οὐκ ἔστι παράδοσις ἐν
 τῷ πράγματι, ἀλλ' ἔστι κλοπή, ἔστι σφετερισμὸς ξένου
 δικαιοῦματος, ξένης περιουσίας. Μόνου γὰρ τοῦ Ἐπισκό-
 που συνεργαζομένου ἐνυπὶρξεν ἡ νομιμότης. Ἐσθὶς καὶ
 μόνος ἔχει τὴν ἐξουσίαν, καὶ τὸ κῆρος τοῦ διαθέσαι πράγ-
 ματα προσανήκοντα τῇ Ἐκκλησίᾳ. «Προστάσσομεν τὸν
 Ἐπίσκοπον ἐξουσίαν ἔχειν τῶν τῆς Ἐκκλησίας πραγμά-
 μων. Εἰ γὰρ τὰς τιμὰς τῶν ἀνθρώπων ψυχὰς αὐτῷ πι-
 στευτέον, πολλοῦ ἂν δέη περὶ τῶν χρημάτων ἐντέλλε-
 σθαι, ὥστε κατὰ τὴν ἑαυτοῦ ἐξουσίαν πάντα διοικεῖσθαι
 (Οἰκουμενικ. Συνοδ. Καν. ΚΠ.)» — «Πάντων τῶν
 Ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων ὁ Ἐπίσκοπος ἐχέτω τὴν
 φροντίδα, καὶ διοικεῖτω αὐτά, ὡς τοῦ Θεοῦ ἐρορῶντος»
 (Ἀποστολ. Καν. ΛΗ). Ἄρα τὴν πρὸς τὸ πανταχόθεν,
 εἴ τι κερδάναι ἐτράπητε ὁδόν; διότι μετὰ κλεπτῶν καὶ
 σφετεριστῶν συνήψατε τὴν συνθήκην!!!

Ἄλλ' αἰρέτω τοῦ μέσου τὸ οἰκονομικόν. Γυμνώσατε,

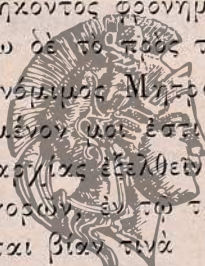
ἀρπάξατε, κατακυριεύσατε τὸν κληῖρον πάντων. Ἔστι ὁ κληῖρος τῆς βίαις, τῆς ἀρπαγῆς, τῆς ἐξουθενώσεως !!!

Ἀλλὰ τὴν ἀρμοδιότητα τῆς Δημογεροντίας ἀποδεχόμενοι ἐν οὕτῳ γενικῶς τῆς Ἐπαρχίας ζητήματι, οὐδὲ τὸ παράπαν ἄρά γε ἐνταῦθα διαβλέπετε, ὅτι μάχαιραν μὲν ἐμβάλετε εἰς τὴν ἐμὴν Ποίμνην, γωρίζετε δὲ ἀπὸ τοῦ σημείου τούτου τὸ ποιμνιον τοῦ ποιμένος; Ἄρα ἀπὸ τοῦ σημείου τούτου ὁ Μητροπολίτης Μαρωνείας ἦν καταδικασμένος, ἀπὸ τοῦ σημείου τούτου ἦν πεπαυμένος. Κλήσεις λοιπὸν εἰς ἀπολογία, καὶ κήρυγμα ὑπόδικον εἶναι, καὶ αἱ δις ἐπὶ τῷ αὐτῷ δικασίαι, καὶ αἱ δις ἐπελθούσαι ποιναὶ καὶ τιμωρίαι, φανάκη ἦν, καὶ φανάκη ἐκ τῶν προτέρων συσκευασμένη !!! Εὖγε καὶ ὑπερέβητε, ὦ ταννοὶ τῆς ἀνωτάτης ἀδικουμένης ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας! Κερμάτια λοιπὸν χρυσοῦ καὶ ἀργύρου, διὰ τοιαύτης, ἣν ἐξέθηκα, ὁδοῦ, ἦν τὸ τίμημα τῆς παύσεως, τῆς καθαιρέσεως καὶ τοῦ ἀφορισμοῦ τοῦ Μητροπολίτου Μαρωνείας Γαβριήλ !!!

Ἀλλὰ καὶ τὸ ἔμβρυον τῆς ἀτεβοῦς πρηνομίας ἐγένετο, καὶ γενόμενον ἔδει ἀποκταστῆσαι καὶ ἐγκαθιδρύσεως. Ἄρα τὸ βεράτιον ἦν ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἄνευ. Ἐπὶ δύο περίπου μῆνας ἐπαλίσσατε πρὸς εὐσυνειδήτον καὶ τοῦ καθήκοντος λάτριν ὑπουργόν, καὶ ἀπελπισθέντες προσανέβητε τὴν εἰς τὰ ὑψηλότερα ἄγουσαν! Ἀλλ' ἀντὶ τίνος τιμήματος ἐλάβετε τοῦτο ἐντεῦθεν; Ἀντὶ πατριαρχικῶν δακρύων καὶ ἱκεσιῶν !!!

Καὶ ἰδοὺ τρόπαιον νίκης Συνόδου Πατριαρχικῆς κατὰ διαβεβλημένου Ἐπισκόπου !

Καὶ ἔφαλλον θούριον, καταλυομένων τῶν τειχῶν τῶν Ἀθηνῶν ! !

Ἀλλὰ θραύεται, ὦ πατέρες καὶ ἀδελφοί, ὁ κάλαμος. Δὲν προχωρεῖ, εἰ μὴ ἐμβάψω αὐτὸν εἰς ἕτερα τῆς καρδίας αἰσθήματα. Τί θέλετε ; ἵνα ἐπικαλεσθῶ τὴν ἐπὶ τὸ λοιπὸν μέριμναν τῶν αὐτοκεφάλων Πατριαρχικῶν τε καὶ Συνοδικῶν Ἐκκλησιῶν, ἥ ἀποταθῶ καὶ πάλιν πρὸς τὸ εὐτεθές καὶ τοῦ ἱεροῦ καθήκοντος φρόνημα τῆς ἡμετέρας ἀνωτάτης ἱεραρχίας ; Ἐγὼ δὲ τὸ πρὸς τοῦτο δικαίωμα. Εἰμὶ ὁ κανονικὸς ἔτι καὶ νομιμὸς Μητροπολίτης Μαρω-

γίας. Καὶ οὐκ ἐπιπεπραμμένον μοι ἔστι ὑπὸ τῶν ἱερῶν κανόνων συδε καὶ τῆς Ἐπαρχίας ἐξελθεῖν « Ἥρπεν, ἵνα ὁ κατηγορούμενος ἢ ὁ κατηγορῶν, ἐν τῷ τόπῳ ὅθεν ἔστιν ὁ κατηγορούμενος, ἐὰν φοβῆται βίαν τινὰ προπετοῦς πολυ-
πληθείας, τόπον ἑαυτῷ ἐπιλέξῃται ἐγγίστα, ἐν ᾧ οὐκ ἔστι αὐτῷ δυσχέρεια μάρτυρας προκομῖσαι, ἐνθα τὸ πρᾶγμα περατοῦται (Κερθαγ. καν. ΔΗ).

Ἀλλὰ τῆς αὐγῆς προϊούσης οὐκ ἔστι νῦν καιρὸς. Ἀναβλέψατε περὶ τὸν ὀρίζοντα τῆς Ἐκκλησίας. Τὰ πεπυκνωμένα πρὸ πολλοῦ νέφη μαινόμενα νῦν ἐριννύας τοὺς κεραυνοὺς κατὰ πᾶσαν διεύθυνσιν ρήγνυσιν. Οἱ ἄνεμοι ὑπερβίαιοι ὄντες ἐμορφώθησαν εἰς καταιγίδα καὶ λαίλαπα ! προσβλέψατε, τὰ κύματα ὑψοῦνται ὑπὲρ τὰς κεφαλὰς ἡμῶν· ἐμβλέψατε, ἡ τῆς ἱερᾶς Νηὸς τρόπις συνετρίβη ἡ-

ὦν. Τὸ πλήρωμα ἀποπνίγεται, τῶν ὑδάτων τῆς περισ-
σεύας ἕνεκεν· ὁπότε, ἀδελφοί, ὁπότε, βάλετε, βάλετε ἕκα-
στος ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλατταν τοῦ οὐαὶ τοῦ Εὐαγγελίου
καὶ τοῦ ἀναθέματος τοῦ πολιτεύματος τῆς Ἐκκλησίας,
εἴ που ὁ μακροθυμῶν Θεὸς ἐλεῆσαι καὶ οἰκτιρῆσαι καὶ
σῶσαι ἡμᾶς, ἀνιστῶν τὸν βραχίονα τὸν ἰσχυρόν, τὸν βρα-
χίονα τὸν δεξιὸν καὶ κούρην ὑμῶν τὴν ἱερὰν τοῦ Χριστοῦ
ὀλκίδα οἰακοστροφῶν δυνηθήσεται πάντας καταγαγεῖν
Αὐτὴν εἰς τὸν τῆς σωτηρίας λιμένα.

† Ὁ νόμιμος Μητροπολίτης Μικωνείας

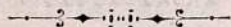
Γαβριήλ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΜΑΡΩΝΕΙΑΣ ΓΑΒΡΙΗΛ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΦΥΛΛΑΔΙΟΥ Γ'.

Πρὸς τὸν ἐγκάθετον καὶ Ἐπιβάτην Μητροπολίτην
Μαρωνείας Ἰωακείμ.

Πανιερώτατε !

ΔΕΚΛΗΜΙΑ Ὑποσχόμεν, καὶ πολλῇ τῇ στενοχωρίᾳ συνέ-
χουμαι, εἰ ἄρα καὶ τῇ προσωνυμίᾳ αὐτῇ καλῶς καὶ ὀρθῶς
προσωνόμασα, τοῦ κύρους τῆς χειροτονίας τῆς Σῆς ἀμφι-
βόλου ὑπὸ τῶν ἱερῶν κανόνων τεθειμένου, πολλῶ δὲ μᾶλ-
λον τῆς Σῆς προσωνυμίας Μητροπολίτου Μαρωνείας, τῶν
ἱερῶν κανόνων ταύτην ἀποκρουομένων. Ἐγένετο γὰρ καὶ
ἐδόθη καθ' ἅπερ ὁ ὑψηπέτης καὶ οὐρανόληπτης τῆς Ἐκ-
κλησίας φωστήρ Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης φησὶ «ὕπηρε-
τικῶς τῆς πανσόφου Θεαρχίας ταῖς ἀλόγοις ὁρμαῖς τῶν
κρατούντων ἐπομένης» τῆς ἐμῆς αἰτίας καὶ ὑποθέσεως τὸ
παράπαν εἰσέτι κριθείσης, καὶ τὸ κανονικὸν τέλος ἐπο-
μένως μὴ λαβούσης. Λέγει δὲ ὁ ἐπὶ τούτῳ ἱερὸς κανὼν
«Τὴν γὰρ ἐπισκοπὴν ἀπ' αὐτοῦ ἀφαιρεθῆναι πρὸ τῆς ἐκ-
βάσεως τοῦ κατ' αὐτὸν πράγματος οὐδενὶ χριστιανῷ δύνα-
ται δοκεῖν» Καρθαγ. ψς'.

Ἄλλὰ τῆς εὐταξίας τῆς Ἐκκλησίας ἕνεκεν, τῆς δὲ εἰρήνης καὶ εὐσεβείας τοῦ ἑμοῦ χριστεπωνύμου Ποιμνίου μὴ ἐπιλαθομένου μου, σωτήριον ἡγοῦμαι ἀναγνωρίζειν μὲν τὴν σὴν χειροτονίαν κανονικὴν, ἀντικανονικὴν δ' ὅλως καὶ ἀσεβῆ τὴν σὴν ἀποκατάστασιν καὶ ἐγκατάστασιν, ὡς οὖσαν καὶ χείρονα τῆς τοῦ αἰρετικοῦ. Αὕτη μὲν γὰρ τὸ μεσότειχον τοῦ χωρισμοῦ τῶν τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν τετελεσμένον καὶ ὠρισμένον καθ' ἑαυτὸ ἀναπαριστᾷ. Ἐκείνη δέ, εἰς τὴν ἐμὴν νόμιμον καὶ κανονικὴν ἔδραν γενομένη, τῆς συγχύσεως καὶ ταραχῆς ἐν τῇ Ἐκκλησιαστικῇ Εὐταξίᾳ καὶ νομιμότητι ἐν ἀρχῇ τὸ στάδιον τίθησιν· ἀναστατοῖ δ' ἐπὶ πλέον ἢ ἡ τοῦ αἰρετικοῦ, τὸ τῆς εὐσεβείας τοῦ Ποιμνίου φρόνημα, ὅτι, οὐκ ἐπὶ ὠρισμένης, ἑστῶς καὶ ψευδοῦς διδασκαλίας, τὴν βάσιν ἔχει, ἀλλ' ὡς τὴν καταφρόνησιν ἄμεσον καὶ τελείαν τῶν θειοτάτων καὶ ιερωτάτων καὶ ἀγιωτάτων Μυστηρίων ἐν ἀντικατοπτρισμῷ τῶν κρατούντων ἀναπαριστᾷ. Γέννημα οὖν ἀνομίας καὶ ἀντικανονικότητος Σὺ εἶ. Λύκος βαρὺς κατὰ τῆς ἐμῆς χριστεπωνύμου Ποίμνης ἐπὶ ἡλθες. Σύγχυσιν ἐν ταῖς κανονικαῖς καὶ τιμίαις σχέσεσι Ποιμνίου καὶ Ποιμένος ἐπέφερες. Ἀνεμοζάλην καὶ ἀναστάτωσιν τοῦ ὅλου εὐσεβοῦς τῶν χριστιανῶν μου φρονήματος προϋξένησας. Ἡ δ' ἀμφιβολία : ἡ τὰ ὑφ' ἡμῶν τῆς ἀνωτάτης Ταξιαρχίας τελούμενα ἱερὰ ἀληθῆ καὶ ἅγια εἰσιν, ἢ ἐμπαιγμὸς καὶ γλεύη τοῦ ὅλου εὐγενοῦς τῆς καρδίας αἰσθήματος, τοῦ θρησκευτικοῦ, παχυλὴ ἀπέβη· φέρεται γὰρ ἀνὰ τὰ στόματα πάντων, ἐξεστηχότων διὰ τὸ τῆς ἀνομίας θράσους τοῦ ἡμετέρου Κέντρου.

Καὶ δικαίως πάνυ· Τίσι ποτε λόγοις πείθεσαι Σύ, ὅτι ἀγνώως καὶ ἀγίως τὰ ἱερὰ ἐπιτελεῖς, τοῦ κύρους τῆς ἱερότητός Σου ἀμφιβόλου προελεύσεως κινδυνεύοντας; Τίσι ποτε λόγοις πείθεσαι Σύ, ὅτι νόμιμον καὶ κανονικὴν Σὴν ποίμνην ποιμαίνεις; Εἰ γὰρ καὶ Ἐπίσκοπος εἶ, παρ' Ἐνορίαν εἶ. «Τὴν γὰρ ἐπισκοπὴν ἀπ' ἐμοῦ ἀραιρεθῆναι, πρὸ τῆς ἐκθάσεως τοῦ κατ' ἐμοῦ πράγματος, οὐδενὶ χριστιανῷ δύναται δοκεῖν». Ὑβρίζονται ἄρα τὰ ἱερὰ, Σοῦ ἐπιτελούντος τὰ ἱερὰ.

Περιφρονεῖται ἄρα τὸ ἱερὸν τῆς Ἐκκλησίας καθεστώς, Σοῦ μένοντος καὶ ἐνεργούντος ἐν ξένη παροικίᾳ, ἐν ξένῃ Ἐκκλησίᾳ. Οὐκ εἶ Σύ ὁ νόμιμος καὶ κανονικὸς Ἐπίσκοπος, ἀλλ' ὁ ἐπιθάτης καὶ ἐγκαθήμενος Ἐπίσκοπος, εἰ.

Οἶδα τί δύνασαι ἀντιτάξαι, ὅτι στρατιώτης ἐγώ, καὶ τοῦ προστάγματος ἀκούω. Ὑπάλληλός ἐγώ, καὶ τῆς φωνῆς τοῦ ἄρχοντος ἀκούω. Ἄρα ἡ εὐθύνη οὐκ ἐπ' ἐμέ:

Οὐκ ὀρθῶς συλλογίζεσαι, καὶ ἀνοήτως συμπεραίνεις. Οὐκ ἔστι στρατηγός, ὅπου τὸ πρόσταγμα ἐπὶ τοῦ θετικοῦ νόμου οὐ βασιίζεται. Οὐκ ἔστι Ἀρχὼν οὐδὲ ὑπάλληλος ὑπακοή, ὅπου ὁ θετικὸς καὶ ἀπαράγραπτος νόμος οὐ βασιλεύει. Οὐκ ἔστι σὺν αὐτεξούσιον; Εἰ ἄρα ἐπὶ τοῦ ἐτέρου τὴν εὐθύνην ἐνεργεῖς; ὁ δὲ Ἐπίσκοπος τὴν εὐθύνην τῶν ἰδίων πράξεων φέρει, καὶ τὴν τῆς πίστεως τοῦ σύμπαντος ποιμνίου φέρει, ὅτι τὸν χρηστὸν τοῦ Κυρίου ζυγὸν ἐπ' ὤμων τῶν ἰδίων φέρει, καὶ τὸν τῆς αὐταπαρνήσεως Σταυρὸν ἐπ' ὤμων τῶν ἰδίων ἤρατο καὶ ἐπὶ τὴν ἰδίαν καὶ μόν-

νην σὴν εὐθύνην ἀνέλαβες καὶ πρὸς τὰ ἐμὰ νόμιμα πρό-
 βατα προσεφώνησας « Ἀλλ' ἐπιστρέψατε νῦν ἐπὶ τὸν Ποι-
 μένα καὶ Ἐπίσκοπον τὸν ψυχῶν ὑμῶν ». Διάβολος λοιπὸν
 Σὺ εἶ· ὅτι ψεύστης εἶ. Σατανᾶς εἶ· ὅτι γέννημα τῆς ἀ-
 νομίας εἶ. « Τῆς γὰρ πανσόφου θεαρχίας οὐκ ἀρχικῶς ἀλλ'
 ὑπηρετικῶς ἐπομένης ταῖς ἀλόγοις τῶν κρατούντων ὁρ-
 μαῖς σὺ ἐγεννήθης καὶ ἐγκάθετος καὶ ἐπιβάτης ἐγένου. »

Ἐξέλθε οὖν τῶν ὁρίων τῆς ἐμῆς νομίμου Ποίμνης καὶ
 πορεύου, ὅθεν προσέρχεται, εἰ φόβον Θεοῦ ἔχεις, εἰ τὸν
 Σταυρὸν τοῦ Κυρίου ἀληθῶς ἤρασα· ἡ γὰρ ἔδρα, ἣν κα-
 τέλαβες, κατέχεται νομίμως καὶ κανονικῶς ὑφ' ἑτέρου,
 ἀξίου ταύτης, ὅτι οἶδε τὸ καθήκον αὐτοῦ ἐπιτελεῖν.

Μὴ ἐνθαρρύνου, ὅτι νῦν τῆς φωνῆς μου οὐκ ἀκούουσιν
 οἱ προσήκοντες. Τῆς βίας γὰρ καὶ τῆς ἀνεμοζάλης ὁ και-
 ρὸς ἔστιν. Ἀλλ' ἐπακουσθήσεται τάχα πῶς αὖριον, τῆς
 εὐταξίας καὶ τῆς γαλήνης ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Χριστοῦ
 καὶ Σωτῆρος καὶ Θεοῦ ἡμῶν ἐπικρατησάσης. Τὴν γὰρ
 δικαιοσύνην ἠγάπησα, καὶ ταύτης ἀντέχομαι καὶ ταύτης
 ἀποσπᾶσαί με οὐδεὶς δύναται.

Εἰ δ' ἐντεῦθεν ἐξελθεῖν οὐ δύνασαι τῇ βίᾳ τῶν δυναστῶν
 ὑποχωρῶν, ἀλλὰ σταύρωσον τὰς χεῖρας καὶ μένε ὡς ἔ-
 χεις· κρεῖσσον γὰρ προσαχθῆναι Σε αὖριον πρὸς τὸν ἀδέ-
 καστον δικαστὴν κατηγορούμενος ὅτι τὸ τάλαντον ἔθραψας,
 ἢ ὅτι αὐτὸ κακῶς ἐχρῆσο καὶ ἀνομίαν δι' αὐτοῦ ἐποίησας.

Ἐν Θάσῳ, τῇ 20 83ρίου 1894.

† Ὁ νόμιμος Μητροπολίτης Μαρωνείας

Γαβριήλ

ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΜΑΡΩΝΕΙΑΣ ΓΑΒΡΙΗΛ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΦΥΛΛΑΔΙΟΥ Γ'.

Πρὸς τὸν ἐγκάθετον καὶ Ἐπιτάτην Μητροπολίτην
Μαρωνείας Ἰωακείμ.

Πανιερώτατε !

Δυσκόλῳ, ἀλλήθως, καὶ πολλῇ τῇ σπενονομίᾳ συνέ-
χουμαι, εἰ ἄρα καὶ τῇ προσωνομίᾳ αὐτῇ καλῶς καὶ ὀρθῶς
προσωνόμασα, τοῦ κύρους τῆς χειροτονίας τῆς Σῆς ἀμφι-
βόλου ὑπὸ τῶν ἱερῶν κανόνων τεθειμένου, πολλῶ δὲ μᾶλ-
λον τῆς Σῆς προσωνομίας Μητροπολίτου Μαρωνείας, τῶν
ἱερῶν κανόνων ταύτην ἀποκρουομένων. Ἐγένετο γὰρ καὶ
ἐδόθη καθ' ἅπερ ὁ ὑψηπέτης καὶ οὐρανολήπτης τῆς Ἐκ-
κλησίας φωστήρ Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης φησὶ «ὕπηρε-
τικῶς τῆς πανσόφου Θεαρχίας ταῖς ἀλόγοις ὁρμαῖς τῶν
κρατούντων ἐπομένης»· τῆς ἐμῆς αἰτίας καὶ ὑποθέσεως τὸ
παράπαν εἰσέτι κριθείσης, καὶ τὸ κανονικὸν τέλος ἐπο-
μένως μὴ λαβούσης. Λέγει δὲ ὁ ἐπὶ τούτῳ ἱερὸς κανὼν
«Τὴν γὰρ ἐπισκοπὴν ἀπ' αὐτοῦ ἀφαιρεθῆναι πρὸ τῆς ἐκ-
βάσεως τοῦ κατ' αὐτὸν πράγματος οὐδενὶ χριστιανῷ δύνα-
ται δοκεῖν» Καρθαγ. ψς'.

Ἄλλὰ τῆς εὐταξίας τῆς Ἐκκλησίας ἔνεκεν, τῆς δὲ εἰρήνης καὶ εὐσεβείας τοῦ ἑμοῦ χριστεπωνύμου Ποιμνίου μὴ ἐπιλαθομένου μου, σωτήριον ἡγοῦμαι ἀναγνωρίζειν μὲν τὴν σὴν χειροτονίαν κανονικὴν, ἀντικανονικὴν δ' ὅλως καὶ ἀσεβῆ τὴν σὴν ἀποκατάστασιν καὶ ἐγκατάστασιν, ὡς οὖσαν καὶ χείρονα τῆς τοῦ αἰρετικοῦ. Αὕτη μὲν γὰρ τὸ μεσότειχον τοῦ χωρισμοῦ τῶν τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν τετελεσμένον καὶ ὠρισμένον καθ' ἑαυτὸ ἀναπαριστᾷ. Ἐκείνη δέ, εἰς τὴν ἐμὴν νόμιμον καὶ κανονικὴν ἔδραν γενομένη, τῆς συγχύσεως καὶ παραχῆς ἐν τῇ Ἐκκλησιαστικῇ Εὐταξίᾳ καὶ νομιμότητι ἐν ἀρχῇ τὸ στάδιον τίθησιν· ἀναστατοῖ δ' ἐπὶ πλέον ἢ ἡ τοῦ αἰρετικοῦ, τὸ τῆς εὐσεβείας τοῦ Ποιμνίου φρόνημα, ὅτι, οὐχὶ ἐπὶ ὠρισμένης, ἔστω καὶ ψευδοῦς διδασκαλίας, τὴν βάσιν ἔχει, ἀλλ' ὡς τὴν καταφρόνησιν ἄμεσον καὶ τελείαν τῶν θειοτάτων καὶ ιερωτάτων καὶ ἁγιωτάτων Μυστηρίων ἐν ἀντικατοπτρισμῶ τῶν κρατούντων ἀναπαριστᾷ. Γέννημα οὖν ἀνομίας καὶ ἀντικανονικότητος Σὺ εἶ. Λύκος βαρὺς κατὰ τῆς ἐμῆς χριστεπωνύμου Ποίμνης ἐπὶ ἡλθες. Σύγχυσιν ἐν ταῖς κανονικαῖς καὶ τιμίαις σχέσεσι Ποιμνίου καὶ Ποιμένος ἐπέφερες. Ἀνεμοζάλην καὶ ἀναστάτωσιν τοῦ ὅλου εὐσεβοῦς τῶν χριστιανῶν μου φρονήματος προὔξენσας. Ἡ δ' ἀμφιβολία : ἢ τὰ ὑφ' ἡμῶν τῆς ἀνωτάτης Ταξιαρχίας τελούμενα ἱερὰ ἀληθῆ καὶ ἅγια εἰσιν, ἢ ἐμπαιγμὸς καὶ γλεύη τοῦ ὅλου εὐγενοῦς τῆς κερδίας αἰσθήματος, τοῦ θρησκευτικοῦ, παχυλὴ ἀπέβη· φέρεται γὰρ ἀνὰ τὰ στόματα πάντων, ἐξεστηκότων διὰ τὸ τῆς ἀνομίας θράσος τοῦ ἡμετέρου Κέντρου.

Καὶ δικαίως πάνυ· Τίσι ποτε λόγοις πείθεσαι Σὺ, ὅτι ἄγνως καὶ ἀγίως τὰ ἱερὰ ἐπιτελεῖς, τοῦ κύρους τῆς ἱερότητός Σου ἀμφιδόλου προελεύσεως κινδυνεύοντας ; Τίσι ποτε λόγοις πείθεσαι Σὺ, ὅτι νόμιμον καὶ κανονικὴν Σὴν ποιμνὴν ποιμαίνεις ; Εἰ γὰρ καὶ Ἐπίσκοπος εἶ, παρ' Ἐνορίαν εἶ. «Τὴν γὰρ ἐπισκοπὴν ἀπ' ἐμοῦ ἀραιρεθῆναι, πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ κατ' ἐμοῦ πράγματος, οὐδενὶ χριστιανῷ δύναται δοκεῖν». Ὑβρίζονται ἄρα τὰ ἱερά, Σοῦ ἐπιτελούντος τὰ ἱερά.

Περιφρονεῖται ἄρα τὸ ἱερὸν τῆς Ἐκκλησίας καθεστώς, Σοῦ μένοντος καὶ ἐνεργούντος ἐν ξένη παροικίᾳ, ἐν ξένῃ Ἐκκλησίᾳ. Οὐκ εἶ Σὺ ὁ νόμιμος καὶ κανονικὸς Ἐπίσκοπος, ἀλλ' ὁ ἐπιβάτης καὶ ἐγκαθετός Ἐπίσκοπος, εἰ Ἐπίσκοπος εἶς.

Οἶδα τί δύνασαι ἀντιτάξαι, ὅτι στρατιώτης ἐγώ, καὶ τοῦ προστάγματος ἀκούω. Ὑπάλληλος ἐγώ, καὶ τῆς φωνῆς τοῦ ἄρχοντος ἀκούω. Ἄρα ἡ εὐθύνη οὐκ ἐπ' ἐμέ :

Οὐκ ὀρθῶς συλλογίζεσαι, καὶ ἀνοήτως συμπεραίνεις. Οὐκ ἔστι στρατηγός, ὅπου τὸ πρόσταγμα ἐπὶ τοῦ θετικοῦ νόμου οὐ βασίζεται. Οὐκ ἔστι Ἀρχων οὐδὲ ὑπάλληλος ὑπακοή, ὅπου ὁ θετικὸς καὶ ἀπαράγραπτος νόμος οὐ βασιλεύει. Οὐκ ἔστι σὸν αὐτεξούσιον ; Εἰ ἄρα ἐπὶ τοῦ ἐτέρου τὴν εὐθύνην ἐνεργεῖς ; ὁ δὲ Ἐπίσκοπος τὴν εὐθύνην τῶν ἰδίων πράξεων φέρει, καὶ τὴν τῆς πίστεως τοῦ σύμπαντος ποιμνίου φέρει, ὅτι τὸν χρηστὸν τοῦ Κυρίου ζυγὸν ἐπ' ὤμων τῶν ἰδίων φέρει, καὶ τὸν τῆς αὐταπαρνήσεως Σταυρὸν ἐπ' ὤμων τῶν ἰδίων ἤρατο καὶ ἐπὶ τὴν ἰδίαν καὶ μό-

νην σὴν εὐθύνην ἀνέλαβες καὶ πρὸς τὰ ἐμὰ νόμιμα πρό-
 βατα προσεφώνησας « Ἄλλ' ἐπιστρέψατε νῦν ἐπὶ τὸν Ποι-
 μένα καὶ Ἐπίσκοπον τὸν ψυχῶν ὑμῶν ». Διάβολος λοιπὸν
 Σὺ εἶ· ὅτι φεύστης εἶ. Σατανᾶς εἶ· ὅτι γέννημα τῆς ἀ-
 νομίας εἶ. « Τῆς γὰρ πανσόφου θεαρχίας οὐκ ἀρχικῶς ἀλλ'
 ὑπηρετικῶς ἐπομένης ταῖς ἀλόγοις τῶν κρατούντων ὁρ-
 μαῖς σὺ ἐγεννήθης καὶ ἐγκάθετος καὶ ἐπιβάτης ἐγένου. »

Ἐξέλθε οὖν τῶν ὁρίων τῆς ἐμῆς νομίμου Ποίμνης καὶ
 πορεύου, ὅθεν προέρχεται, εἰ φόβον Θεοῦ ἔχεις, εἰ τὸν
 Σταυρὸν τοῦ Κυρίου ἀληθῶς ἔρασας· ἢ γὰρ ἔδρα, ἣν κα-
 τέλαβες, κατέχεται νομίμως καὶ κανονικῶς ὑφ' ἑτέρου,
 ἀξίου ταύτης, ὅτι οἶδε τὸ καθήκον αὐτοῦ ἐπιτελεῖν.

Μὴ ἐνθαρρύνου, ὅτι νῦν τῆς φωνῆς μου οὐκ ἀκούουσιν
 οἱ προσήκοντες. Τῆς βίας γὰρ καὶ τῆς ἀνεμοζάλης ὁ και-
 ρὸς ἔστιν. Ἄλλ' ἐπακουσθήσεται τὰ ῥα που αὔριον, τῆς
 εὐταξίας καὶ τῆς γαλήνης ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Χριστοῦ
 καὶ Σωτῆρος καὶ Θεοῦ ἡμῶν ἐπικρατησάσης. Τὴν γὰρ
 δικαιοσύνην ἠγάπησα, καὶ ταύτης ἀντέχομαι καὶ ταύτης
 ἀποσπᾶσαι με οὐδεὶς δύναται.

Εἰ δ' ἐντεῦθεν ἐξελθεῖν οὐ δύνασαι τῇ βίᾳ τῶν δυναστῶν
 ὑποχωρῶν, ἀλλὰ σταύρωσον τὰς χεῖρας καὶ μένε ὡς ἔ-
 χεις· κρεῖσσον γὰρ προσαχθῆναι Σε αὔριον πρὸς τὸν ἀδέ-
 καστον δικαστὴν κατηγορούμενος ὅτι τὸ τάλαντον ἔθαψας,
 ἢ ὅτι αὐτὸ κακῶς ἐχρῆσθαι καὶ ἀνομίαν δι' αὐτοῦ ἐποίησας.

— ω πὸ Ἐν Θάσῳ, τῇ 20 Ὀδρίου 1894.

— ἐκ τῆς ἐκτελεστικῆς ἐκδόσεως τοῦ Μητροπολίτου Μεσσηνίας

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

007000023491

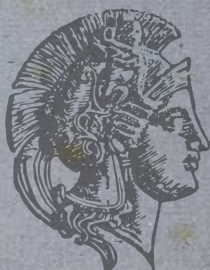
Αδριελ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ